

D

A photograph showing a man in a yellow protective suit peering through a tear in the fabric. In the foreground, two police officers in dark uniforms are visible, one with 'POLITI' on the back. The scene is outdoors, possibly at a crime scene or a construction site.

POLITIET RYKKER UD NÅR TELTLEJRENE SKYDER OP

CLAUS OXFELDT
FORBUNDSFORMAND

NÅR REAKTIONER BLIVER TIL OVERREAKTIONER

I min mindetale efter terroranslagene 14.-15. februar 2015 advarede jeg om, at vi skulle passe på, at reaktioner ikke blev til overreaktioner.

Jeg mener, at den advarsel er central for ethvert åbent demokrati, der bliver udfordret af fanatikere og galninge, som vil undergrave samfundets værdier.

Det er demokratiets regel nummer et, at vi ALTID skal tænke os om, inden vi reagerer. At vores åbne samfund med ytringsfrihed, ligestilling og tolerance netop er den største VÆRDI, og årsagen til, at antidemokrater og primitive fanatikere vil angribe os. De ser vores værdier som en trussel.

Derfor skal vi om noget fastholde vores eget værdisæt, selvom det kan virke skrøbeligt. Det er nemlig stærkt alene ved eksemplets og frihedens magt. Vi ønsker ikke at undertrykke. Vi skal ikke lade frygten undergrave samfundet eller friheden. Aldrig. Så hellere betale prisen for at være i krig gennem eksemplets magt, fællesskab og styrke!

Desværre synes jeg ikke, at vi har ageret sådan på det seneste. Forslaget, om at indsætte militærfolk med skarpladte våben til bevogtning i København for at aflaste politiet, virker måske besnærende – men er efter min mening et dybt skred og for stor en pris at betale. Det er en overreaktion, som desværre i skrivende stund har et flertal i Folketinget bag sig. Det er kviksand under hele vores demokrati og kultur.

Jeg ønsker ikke at se soldater med maskingeværer i gaderne som et naturligt billede.

Det er et forkert spor og et farligt spor. Det skyldes ikke manglende tillid til vores soldater. Det skyldes, at politiets magtmonopol og borgernes retssikkerhed og den tryghed, som forbindes med samme monopol, er FUNDAMENTAL for et af verdens mest lige, trygge og tillidsbaserede samfund. Soldater med skarpe skud er et skred.

Vi skal løse problemer nedefra. Som vi altid har gjort, i skole, i samfund, i opdragelse, i fællesskab og i troen på, at de institutioner, vi allerede har, kan løfte opgaven.

Det kan politiet. Men det kræver, at udsultningen stopper. At målevanviddet stopper. At vi igen bygger fremtiden på gode faglige kræfter og på de faggrupper, der har borgerkontakt og er klædt på til det. Ikke de konsulenter, økonomer, projektmagere, og "papirflyttere", som skal måle med McKinsey-verdenssyn.

Var antallet af politifolk ikke blevet beskåret løbende til fordel for ovenstående, havde vi ikke stået i denne situation i dag – hvor vi skulle tage så uskandinaviske tiltag i brug, som soldater i gaderne med skarpladte våben.

Men jeg anerkender, at det vil være en politisk beslutning. Det bliver så også et politisk ansvar, og ikke med Politiforbundets gode vilje. Jeg anerkender, at politiet er udfordret, udsultet og nedslidt i øjeblikket. At der er panik for et frigøre timer. Men løsningen må kunne findes på andre måder. Send militæret til grænsen, væk med polititimer på ATK, lad Kriminalforsorgen overtage arrestant-transporter, benyt tekniske løsninger til overvågning af VIP-bygninger og lav en behård prioritering af politiets opgaver, som politikere og øverste ledelse tager ANSVARET FOR og MELDER KLART UD.

Jeg kræver, at politifolkene igen får en rimelig arbejdsuge og et tåleligt arbejdsmiljø. Men det skal ikke ske ved en overreaktion. Slet ikke fra de mennesker, som er skyldige i og ansvarlige for, at politiet befinder sig i en udsultet og undernormeret tilstand.

Som trods alle advarsler har kørt politiet i sænk uden hensyn til virkelighedens udfordringer og krav. Og som nu forsøger at rette op i huj og hast og uden tanke på fremtiden, værdierne og deres eget ansvar.

Skiftende regeringer har de seneste fem-seks år ignoreret tydelige advarsler om og tegn på, at politiet var i knæ og ikke i stand til at agere længere, hvis presset steg i form af øgede terrortrusler eller voksende kriminalitet i globaliserings- og it-udviklingens kølvand. De ignorerede advarslerne.

Vi oplevede, at alle partier ikklædte sig skyklapper, krydsede fingre og jublede over de løbende "effektiviseringer", som beskar politistyrken og udvidede sekretariaterne med projektmagere, dokumentarister og økonomer. Som fjernede politiet fra borgeren, fra kerneopgaverne og fra virkeligheden. Særligt under Corydons og konsulenthusenes store æra i lys af finanskrisen.

Politiet manglede ikke ressourcer, lød det altid når Politiforbundet advarede. Alt var fint, flere måltal, mere dokumentationsvælde, mere ligegyldighed over for nærvær, tilstedeværelse og forebyggelse. Trods en støt faldende politistyrke fra 11.100 i 2011 til 10.450 i skrivende stund.

Idag står det klart for alle, hvor meget de tog fejl.

Man skal lære af fortidens fejl – og ikke undergrave fremtiden med værdiskred.

Jeg fornemmer heldigvis en politisk vilje og forståelse for, at udviklingen skal vendes. Det er godt – og derfor er tanken om soldater i gaderne også et mærkeligt misfoster, når vi endelig skal til at tænke løsningsorienteret efter en række mørke konsulentår.

En ordentlig reaktion ville være at kigge grundigt, ansvarligt og klogt på andre løsninger og tage ansvar. Det ville være at rulle det skadelige system af kontrol og måltal og konsulentvælde baglæns – og prioritere det faglige, prioritere kerneopgaver og ydelser.

At sende klare signaler til den topledelse i Justitsministeriet og rigspoliti, som har haft ansvaret for udviklingen de senere år – og gøre klart, at styringen, vejen, prioriteringen, kommunikationen og troværdigheden skal være en anden.

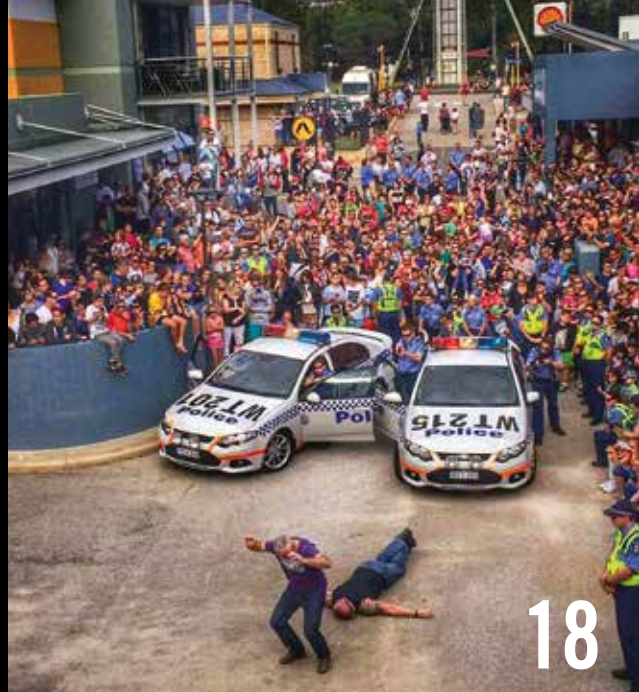
Lige så ansvarligheden.

At virkeligheden igen skal være gældende – ikke en papirskabt, regnearks, konsulentvanvittig, fordyrende og urealiserbar konstruktion, hvor alle dækker over alle med statistik, vi for længst er holdt op med at stole på.

Det er første vigtige skridt på vejen. Ikke soldater.

”JEG HAR ALTID TALT
MEGET HØJT OG GODT
OM DANSK POLITI.
VÆRET STOLT OVER
DEN TRADITION OG DEN
ORGANISATION, JEG ER
EN DEL AF. MEN DET
VAR ET ANDET DANSK
POLITI, JEG VENDTE
TILBAGE TIL.”

HENRIK WULFF, TILBAGE I DANMARK
EFTER OTTE ÅR I AUSTRALSK POLITI

18

DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

Forside Fotograf Per Rasmussen

Redaktion

Nicolai Scharling, redaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist
Tania Kejser, journalist

Redaktionsmedarbejder

Birgitte Bekholm

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Claus Oxfeldt

Layout Gregorius DesignThinking

Tryk Scanprint A/S

Bladet udkommer 6 gange årligt.

Oplag 15.000 stk.

ISSN 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

Næste materialedeadline 18. maj 2016

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,

1553 København V

Telefon: 33 45 59 00

Fax: 33 45 59 01

E-mail: blad@politiforbundet.dk

www.politiforbundet.dk

www.dansk-politi.dk

Indlæg til DANSK POLITI

- Skriv et kort indslag til Debatten og husk portrætfoto af dig selv.
- Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk
- Undgå forkortelser.
- Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.
- Anfør venligst stilling, navn og tjenestested.
- Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for redaktionen. Men forfatteren vil få besked derom.

6
ASYLCENTRE
GIVER EKSTRA
ARBEJDE TIL ET
PRESSET POLITI

INDHOLD 02

- 6** Asylcentre giver ekstra arbejde til et presset politi
- 8** Frustrerede unge mænd i teltlejr, mudder og mørke koster timer
- 12** Boss, bussemænd og betjenten med den fremstrakte hånd
- 17** Kort Nyt
- 18** Blandt bush-labs og aboriginals
- 23** Kort Nyt
- 24** På den anden side af hegnet: SSP-konsulenten
- 26** Jeg har ikke tilgivet min voldtægsmand – men jeg har fået fred
- 29** Vores eneste hjælp til ofrene
- 32** Vagtchefer skal tale samme sprog
- 34** Ud med ryggradsreaktioner – ind med strategier og teorier
- 36** Først må man vinde deres tillid og respekt
- 54** Politihistorie: Conevski-sagen
- 56** Debat
- 65** Værd at vide

40
Fornuften sejrede i
Landsretten

41
Trivsel i en krisetid – er det
muligt?

42
Vi har indrettet vores liv
efter, at Alex er i politiet

44
Venner og familier regner
ikke så meget med os mere

46
Nyt fra forbundet

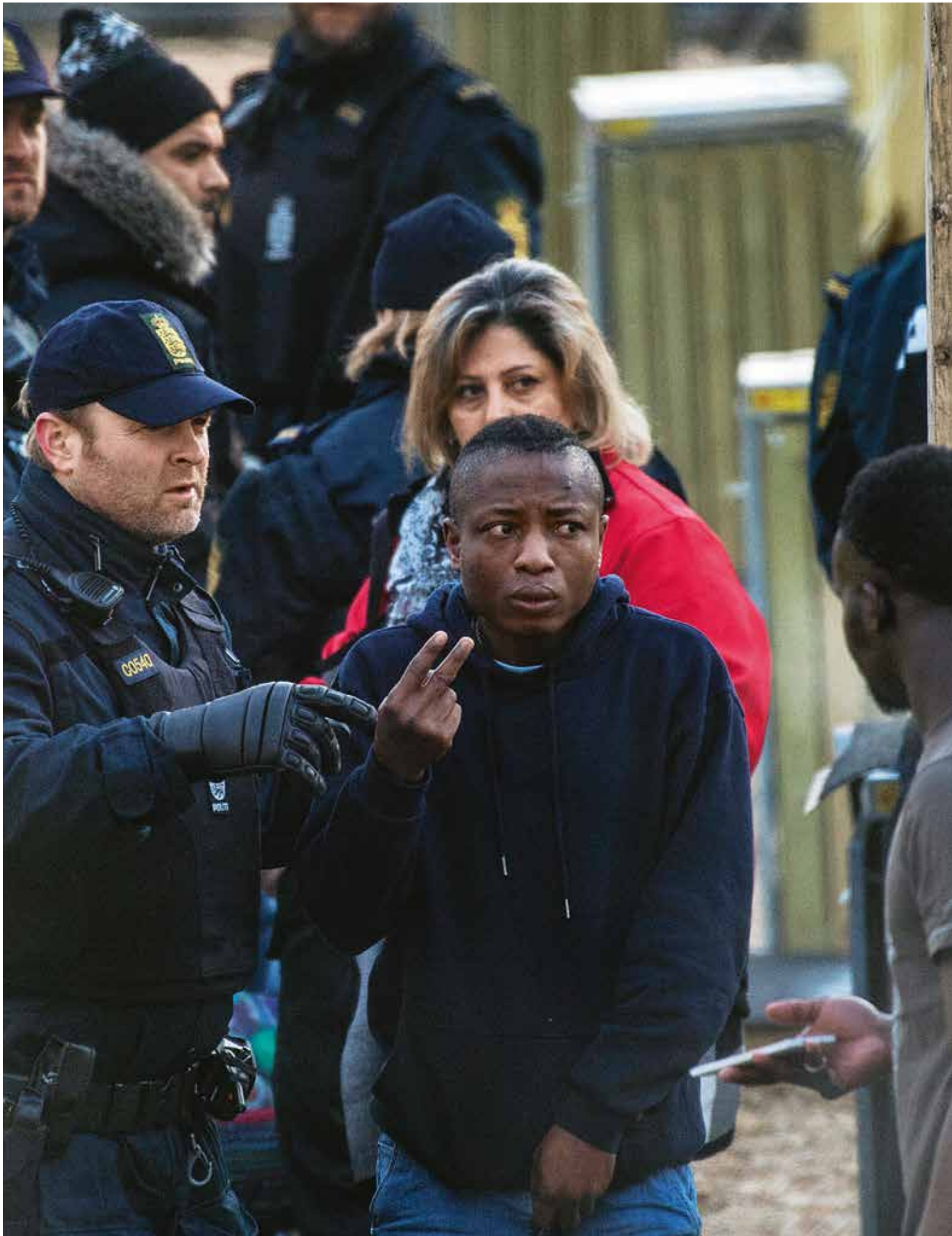
48
Et skridt på vejen mod
ligestilling af veteraner

50
Nyt fra forbundet

51
Få hjælp i a-kassen, hvis dit
job flytter

”Det værste er, at man ikke selv har et liv. Jeg kan ikke gå til noget, for jeg ved ikke, hvornår han er hjemme.”

Jane Bastrup, gift med en politimand fra Silkeborg

Teltlejre giver ekstra arbejde til et presset politi

Med folk på flugt følger også etniske og politiske spændinger. Sidste år modtog Danmark 21.225 asylansøgere, og kommunerne huser i dag 94 asylcentre. Især i teltlejrene, som er reserveret til de yngre, enlige mænd, oplever politiet, at der opstår uro. Det danske vintermørke, den uvisse ventetid samt mange forskellige folkeslag placeret i samme lejr giver grobund for konflikter og utryghed. Lige nu er det en kæmpemæssig logistisk opgave bare at drive centrene, behandle asylansøgningerne og tage imod nye ankomne. For politiet betyder asylcentrene flere udrykninger og flere assistancer, når gemytterne koger over. Fagbladet DANSK POLITI har besøgt to jyske købstæder for at beskrive, hvilke opgaver der tilgår en lokalstation, når asylcentrene rykker ind i området.

Danmark har mere end tildoblet antallet af asylcentre på ti år. Især i teltlejrene oplever politiet uro og optøjer. Her er det i Næstved, hvor Sydsjælland og Lolland-Falsters Politi den 3. marts i år måtte rykke ud til slagsmål.

Foto: Per Rasmussen

TEMA AF
JOURNALIST
TANIA KEJSER
TK@POLITIFORBUNDET.DK

TEMA AF
JOURNALIST
KARINA BJØRNHOLDT
KB@POLITIFORBUNDET.DK

Frustrerede unge mænd i teltlejre, mudder og mørke koster timer hos Haderslev Politi

Mens kollegerne er ved grænsen, er det beredskabet i Haderslev Lokalpoliti, der står for at holde orden blandt de 1.200 beboere i byens tre asylcentre. Kombinationen af ventetid, mudder, mørke og medbragte etniske uoverensstemmelser giver grobund for uro og strid.

AF TANIA KEJSER

DET KAN MÆRKES, NÅR SYMBOLPOLITISKE STRAMNINGER PÅ ASYLOMRÅDET RAMMER DEN RÅ VIRKELIGHED. Det har man oplevet i Haderslev Lokalpoliti, hvor udrykninger til et af byens tre asylcentre har taget meget tid. På Vilstrupvej er 500 yngre mænd indkvarteret i telte, flygtet fra Syrien, Irak, Pakistan, Afghanistan og andre af verdens brændpunkter. De mange forskellige nationaliteter giver anledning til splid, ligesom kedsomheden og udsigtsløshed gør sit.

- For et år siden var der stort set ingen problemer. Vi havde 1.000 asylansøgere i Sønderborg, og de lavede tilsammen ét butikstyveri i løbet af et år. I dag er det anderledes. I Haderslev Kommune bor 1.200 asylansøgere fordelt på tre centre. I centeret på Vilstrupvej, hvor problemerne er de største, og langt hovedparten af asylansøgerne er enlige mænd, har vi rigtig meget at lave. De sidder i en teltlejr, med mudder udenfor, og er ved at komme ud af en lang vinter. Det skaber frustrationer. Nu har vi i snit fem udrykninger til de tre asylcentre om ugen, hvor centeret på Vilstrupvej er langt den mest besøgte. Hvad den præcise årsag er, kan jeg kun gisne om, men det er nærliggende at antage, at de forskellige ændringer i asylansøgernes vilkår kan være en årsag til den store uro, og det mærker

vi her på den lokale station, siger Preben Westh, der er leder af Haderslev Lokalpoliti.

Nok at gøre for en enkelt patrulje

I hverdagene kører en enkelt patruljebil. Derfor kan tilsynsopgaven med byens tre asylcentre godt mærkes. På hver vagt skal de to betjente rundt til dem alle én gang - vel at mærke, hvis der er fred og ro.

- Der var nogle måneder her i vinter, hvor vi havde fem - syv udrykninger om ugen. Især til Vilstrupvej, hvor gemytterne kom i kog hos de yngre mænd. Vi kan se, at jo mere trængt de bor, desto oftere skal vi ud og assistere personalet, fortæller Preben Westh.

Dertil kommer den grænsekontrol, som dræner mange politikredse.

- Vi sender en til tre medarbejdere og en leder til grænsen hver uge. Det kan vi godt mærke. Det har ændret hverdagen. Det betyder blandt andet flere weekendvagter til et i forvejen presset personale. Og det skaber et pres på mine ledere, der i princippet varetager en ekstra lederfunktion. Samlet set betyder det, at vi skal prioritere endnu mere, end vi altid gør. Hvis du er politimand i hjertet, værner du dig aldrig helt til at prioritere på en måde, hvor du kunne have løbet en sag op, men ikke gør det, fordi du skal nå en masse andet, fortæller Preben Westh.

Umuligt at forudsige

Et par kilometer uden for Haderslev ligger det gamle sygehus. Her har ni forladte etager, med udsigt til grønne områder og Haderslev Dam, siden september sidste år været omdannet til modtagecenter for netop ankomne asylansøgere. En gruppe børn spiller fodbold på græsset. Indenfor arbejder fire frivillige for Røde Kors med at sortere i gummistøvler, bukser, trøjer og overtøj, der er samlet ind i lokalområdet. Hver måned må beboerne vælge fem ting fra "butikken" og ad den vej få noget at tage på kroppen. Dertil kommer en velkomstpakke af ubrugt tøj, som hver beboer modtager ved ankomsten.

Egentlig er det meningen, at beboerne kun skal bo på modtagecentret i få dage. Men da presset på de etablerede asylcentre er stort, vokser tidsrummet lige for tiden.

Fordelt på tre centre - herunder sygehuset - er i alt 1.200 asylansøgere p.t. indlogeret i byen. Centrene bliver drevet af Jammerbugt Kommune, der har gjort det til en spidskompetence at opbygge asylcentre og har flere spredt ud over landet. Helle Gottenborg er leder af afdelingen i Haderslev.

- Det er et job, hvor man skal kunne bruge hovedet. I begyndelsen fik vi 100 nye beboere om dagen. Flowet er enormt forskelligt og umuligt at regne ud eller forberede sig på. Så vi løser

tingene hen ad vejen og udtænker løsninger, når problemerne opstår. Vores samarbejde med politiet er virkelig godt. De ved, at vi kun ringer, når der er brug for det - til gengæld ved vi så, at de kommer, siger Helle Gottenborg.

Falske beskyldninger

I december nåede historier fra Thisted offentligheden - historier om grupper af asylansøgere, der forfulgte yngre kvinder i nattelivet. Det skabte utryghed, fordi asylcentret på Vilstrupvej i Haderslev primært er beboet af yngre mænd.

- TV SYD havde en historie med kvinder, der havde oplevet det samme her i byen som i Thisted. Men historien holdt ikke helt vand. Det viste sig, at der kun var tale om en enkelt episode, hvor en kvinde var blevet "klappet på bagen" af en udlænding. Desværre var historierne nok til at skabe utryghed i en periode. Men sandheden er jo, at de asylansøgere, vi har her, ikke har råd til hverken vådt eller tørt - og slet ikke til at gå i byen, fortæller Preben Westh.

De gnidninger, der har været, handler mest om konflikter beboerne imellem. Og her er de yngre mænd på Vilstrupvej smertensbarnet.

- Vi oplevede en gruppe mænd, som blev flyttet fra et asylcenter i Helsingør til teltlejren på Vilstrupvej. De havde boet på en gammel højskole og havde haft det fint. Nu skulle de

Den lokale afdeling af Røde Kors har travlt med at indsamle, sortere og uddele alt fra børnegummistøvler til overtøj i voksenstørrelser. Hver asylansøger må hente fem stykker tøj om måneden.

Helle Gottenborg er leder for tre asylcentre i Haderslev, der drives af Jammerbugt Kommune.

Teltlejren på Vilstrupvej i Haderslev bebos fortrinsvis af yngre mænd fra Mellemøsten. I vintermånederne måtte det lokale politi køre udrykning fem - syv gange om ugen hertil, på grund af konflikter beboerne imellem.

På det gamle sygehus i Haderslev hænger stadig skilte med navne - på alt fra oversygeplejersken til hvor man kan finde akutafdelingen. Det er dog flere år siden, at sygehuset blev forladt af plejepersonalet. I dag er her modtagecenter for asylansøgere - og her er en tidligere sygestue omdannet til systue for kvinder.

så flytte ind i telte, og det brød de sig ikke om - derfor lagde de sig på vejen for at demonstrere deres utilfredshed, fortæller Preben Westh.

Episoden blev overvåget af politiet - med en lodret ordre om ikke at gribe ind. Det faldt flere kolleger for brystet - hvis der havde været tale om danskere, der havde opført sig tilsvarende, var der ingen tvivl om, at de ville være blevet løftet væk af politiet.

- Det er rigtigt, at nogle kolleger nok synes, det var en underlig beslutning. Jeg tror bare ikke, at vi havde fået noget ud af at optrappe en konflikt. Som politi må vi altid vurdere, hvad der er den klogeste fremgangsmåde, også selvom det strider mod politifolks trang til at handle, siger Preben Westh.

Skole for voksne

De problemer, der opstår, kan ofte lokaliseres til de samme personer. Derfor har politi og asylcenter ind imellem samarbejdet om at flytte uromagerne.

- Man kan sige, at vi jo så sender problemet videre. Men på et tidspunkt kan vi måske få sendt signalet om, at det ikke kan betale sig at opildne til ballade, siger Preben Westh.

På det gamle sygehus er Helle Gottenborg i fuld gang med at etablere skole for voksne. Formålet er ikke mindst at få store som små budskaber ud til beboerne om, hvad der er ok, og hvad der ikke er ok.

- Vi tænker meget over, hvordan man siger tingene. Vi ved jo godt, at det kun er nogle få, der står for butikstyperne. Og hvordan siger man lige på en høflig måde, at "du må ikke stjæle"? Det ved de jo godt. Gennem undervisningen kan vi få nogle budskaber ud på en god måde og opfordre til selvjustits. Der skal så lidt til, før en positiv stemning i byen ændres til en negativ. Hvis jeg havde mere tid, ville jeg gerne meget mere rundt til naboerne og snakke med dem om, hvordan det går. Jeg har jo indimellem folk, der tropper op og er utilfredse med, at mine beboere har plukket blomster i deres have, siger Helle Gottenborg.

Sat på hold

For asylansøgerne på det gamle sygehus er ventetiden lige startet. Først skal de videre til et andet asylcenter, og så begynder ventetiden på at få asylsagen afgjort. For de af beboerne, der har psykiske problemer, kan den ventetid være ekstra lang.

- Kommunen går først ind og tager sig af dem, når de får opholdstilladelse. Derfor er ventetiden lige nu et slags tomrum. Her er tale om folk, der har traumer med sig fra flugten - nogle er alkoholikere og psykisk syge, og der er altså ingen distriktspsykiatri, der fungerer, før de får opholdstilladelse. De sidder som i et venteværelse og venter på at blive anbragt, fortæller Preben Westh.

Vicepolitiinspektør Preben Westh er leder af lokalpolitiet i Haderslev. Han prioriterer opgaverne på bedste vis i en tid, hvor politiet har travlt. Ud over grænsekontrollen er rondering ved byens tre asylcentre, samt udrykning, når gemytterne koger over, kommet til.

For indbyggerne i Haderslev foregår hverdagen, som den plejer, selvom området har både politisk bevågenhed og politiets opmærksomhed. Haderslevs borgmester, Hans Peter Geil, er meget optaget af, at projektet lykkes. Han kommer ofte cyklende op til det gamle sygehus for at slå en sludder af med de ansatte, fortæller Helle Gottenborg.

- Da det gik op for kommunen, at man skulle modtage så mange asylansøgere, indkaldte man til borgermøde. Det var overraskende positivt. Mange vil gerne hjælpe. Frivillige foreninger og så videre. Men de historier uden reelt indhold, som pressen nåede at bringe, skabte desværre utryghed. Mange ønsker ikke, at de skal være i deres baghave. Der er aldrig nogen, der ønsker, at asylcentre skal være tæt på dem, siger Preben Westh. ■

Tema fortsætter næste side

I november sidste år åbnede en nød-teltlejr i Thisted for primært enlige, mandlige asylansøgere. Der er plads til 418 asylansøgere – heraf 200 i telte. Der er en stor gennemstrømning i lejren, da den er tænkt som et midlertidigt opholdssted. Det kan mærkes på antallet af konflikter, som Thisted Lokalpoliti må rykke ud til.

Boss, bussemand og betjenten med den fremstrakte hånd

AF KARINA BJØRNHOLDT

I efteråret fik Thisted et nød-asylcenter for enlige mænd oven i de centre, området i forvejen huser. Det gør formentlig Thisted til den by i Danmark, der har flest asylansøgere i forhold til indbyggerantal. De mange, nye indbyggere mærkes på godt og ondt. Leif Mæng fra lokalpolitiet i Thisted er en af de ildsjæle, der får samarbejdet mellem politi, asylcentre, asylanter og borgere til at fungere. Det sker gennem massiv dialog, en adfærdregulerende opsang i ny og næ og altid konsekvens, hvis der alligevel trædes ved siden af dansk lovgivning.

Politiassistent Leif Mæng fra Thisted Lokalpoliti lægger ofte vejen forbi nød-asilcenteret, da en god dialog med beboerne kan tage mange misforståelser eller konflikter i opløbet. Her er han i snak med asylercenterchef Lars Andersen fra Thisted Kommune og Ejgil Boye fra Beredskabsstyrelsen (th.). Sidstnævnte leder asylercenterets logistikafdeling, da lejren har til huse på Beredskabscenterets grund i Thisted – et stenkast uden for selve byen.

Der sover otte mænd i hver af de 24 telte i lejren. Der er ingen privatliv. Toilet og bad foregår i skurvogne udenfor.

- ARE YOU THE BIG POLICE BOSS?

Spørgsmålet kommer fra en mørklødet, yngre mand og er rettet mod politiassistent Leif Mæng, som går en runde i nød-asilcenteret, et stenkast uden for selve Thisted by. Det blev etableret i november sidste år efter regeringens ønske, og der er plads til 418 asylansøgere – heraf 200 i telte.

Leif Mæng giver hånd til manden og forklarer, at han ikke er "the big police boss". I hvert fald ikke på papiret.

- Only in this camp, smiler han.

Og det er der en vis sandhed i. For det er Leif Mæng, der gennem mange år har været politiets tovholder for asylområdet i Thy og på Mors hos lokalpolitiet i Thisted, udover hans arbejde i Driftscenteret og sponsorgatter i patruljetjenesten. Indtil sidste år fandtes kun asylercenteret i Hanstholm og børneasylcenteret Vestervig i den nordlige del af politikredsen. Men på kort tid er det sket et boom, og i dag er der 10 centre i området – heraf tre for uledsagede, mindreårige børn. I området omkring Thisted, sammen med de indlogerede på Mors, er der i øjeblikket kapacitet til cirka 2.000 asylerter.

- Det er spændende og udfordrende at arbejde med asylområdet. Gennem årene har jeg stort set fået lov til selv at definere og skabe mit eget arbejdsområde. Det skyldes blandt andet, at jeg har et rigtig godt samarbejde med National Udlændingecenter (NUC), fordi jeg tidligere har arbejdet der. Desuden er vi landets største politikreds, rent geografisk, så der er langt til vores hovedstation – og dermed til vores Udlændingefdeling i Holstebro, fortæller Leif Mæng.

Mange konflikter

I teltlejren er der en konstant strøm af mennesker, der trasker ind og ud af teltene. Ind og ud af hovedbygningen. Ind og ud af aktivitetsrummet med billardbord, Playstation og computere eller ind og ud af skurvognene med bad og toilet. Der er en ram lugt af sved i teltene og en dyne af kedsomhed over ansigterne. Lejren er hovedsagelig for enlige, mandlige asylansøgere, men tæller også en familieafdeling i hovedbygningen. Den er et midlertidigt opholdssted, indtil der er plads i et af landets andre asylerter, og derfor er der en stor gennemstrømning.

Hos asylercenterchef Lars Andersen fra Thisted Kommune, som driver lejren, er det ingen ventetid, der skal fordrives. Tværtimod mangler døgn et ofte timer, hvilket hans grålige ansigtskulør vidner om.

- Jeg har oplevet flere slagsmål her i de tre måneder, nødcenteret har eksisteret, end på et helt år i asylercenteret i Hanstholm, konstaterer Lars Andersen, der også leder sidstnævnte center, som åbnede i 2010. Han har mange års erfaring på asylområdet fra flere udsendelser med Røde Kors. Med andre ord er det en erfaren mand, der tager imod på sit kontor i teltlejren i Thisted. Alligevel må han erkende, at nødcenteret er en svær størrelse at drive.

- De mange konflikter skyldes helt klart den store gennemstrømning, samt at asylerterne bor så tæt sammen her i nødlejren – i telte eller i en stor sovesal til 100 mand. De mangler privatliv, de har ikke mulighed for selv at lave deres mad, og vores aktivitetsrum er lille i forhold til, hvor mange asylansøgere vi huser. I centeret i Hanstholm kan man hurtigt begrænse en konflikt ved at isolere de stridende

Der er plads til 100 mænd i sovesalen. Bag hvert forhæng gemmer der sig en køjeseng, så mændene deler "værelse". Der findes også en familieafdeling i lejrens hovedhus. For tryghedens skyld bliver der låst af til afdelingen om natten. I nattetimerne patruljerer der desuden to sprogede, pædagogiske medarbejdere rundt i lejren.

Alene i 2015 flygtede over 2.000 uledsagede, mindreårige børn til Danmark. Langt de fleste kommer fra Syrien og Afghanistan. Samme billede tegner sig i Thisted Kommune, der driver Børnecenter Vestervig og Børnecenter Thisted med plads til 174 uledsagede flygtningebørn under 18 år. Leder Lisbeth Laurberg (billedet) har et tæt samarbejde med Leif Mæng fra lokalpolitiet.

parter i et af husene i lejren og tilkalde beboerrådet, som så selv plejer at løse problemerne. Men her stimler der lynhurtigt 350 mænd sammen, der skriger og råber, beskriver Lars Andersen.

Der skal være tid til forsoning

Asylcenterchefen er dog aldrig bange for at færdes i nødcentret, selvom beboerne kan være meget opfarende.

- Til gengæld bruger jeg rigtig lang tid på at holde møder og drikke kaffe eller te med stridende parter, så vi til slut kan give hinanden hånd på, at vi er gode venner igen. Det her kan kun blive et godt center, hvis beboerne bliver inddraget, og man indgår i en dialog. Hvis de synes, vi er nogle dumme svin, kan de rasere lejren på et øjeblik, hvis det er det, de ønsker, lyder det nøgternt fra Lars Andersen.

Han har netop et møde fem minutter senere med en gruppe kurdere og en flok med arabisk baggrund.

Aftenen forinden har de været oppe at toppes.

Leif Mæng giver Lars Andersen ret i, at langt de fleste konflikter kan løses gennem dialog med asylanterne.

- Hvis du kommer alene og med fremstrakt hånd dagen derpå, har jeg aldrig oplevet, at en situation ikke er blevet løst. Men det tager tid, og den tid tager jeg mig, siger Leif Mæng.

Dog har de aktuelle konflikter, slagsmål med videre mellem beboerne i centrene også gjort, at de få kolleger, der er på tjeneste i Thisted, oplever, at de har fået flere opgaver uden at blive tilført flere ressourcer. Af hensyn til politifolkenes egen sikkerhed sendes der i aften- og nattetimerne altid to vogne af sted til asylcentre. Det samme sker - uanset tidspunktet - hvis politiet tilkaldes på grund af slagsmål. Ventetiden på assistance kan godt være lang, fordi afstanden til kollegerne sydpå i kredsen er stor.

Forventningsafstemning

Et præventivt tiltag, som Leif Mæng har haft ret stor succes med, er at tage rundt på de forskellige asylcentre i Thy og på Mors og holde et såkaldt adfærdsregulerende foredrag. Asylanterne har mødepligt, og her fortæller Leif Mæng - råt for usødet - hvordan de lovgivningsmæssigt og kulturelt forventes at opføre sig, når de opholder sig i Danmark. At politiet og personalet på asylcentre gerne vil hjælpe dem med at forstå den danske lovgivning, men at det i sidste ende er deres eget ansvar at respektere og overholde danske love og normer. Ellers falder hammeren.

Baggrunden for foredragene er, at asylansøgerne først på året skabte utryghed i nattelivet, blandt andet i Thisted og Herning, fordi de var meget nærgående over for de lokale kvinder. Også de forretningsdrivende i gågaden var begyndt at brokke sig over for meget svind fra butikkerne.

”Jeg gør dem det klart, at selv det mindste butikstyveri bliver anmeldt til politiet, og at jeg vil forelægge sagen for Udlændingestyrelsen med henblik på udvisning. De skal vide, at deres handlinger kan få konsekvenser for deres asylsag, og at jeg også vil påtage mig rollen som bussemand, hvis det er påkrævet.”

- Mange asylanter kommer til Danmark med en fortælling om, at danske kvinder er lidt billige, men jeg pointerer over for dem, at vi har ligestilling i Danmark, og at de skal respektere kvindekønnet. Jeg oplyser dem om, hvad lovgivningen siger, og hvad konsekvenserne er, hvis de ikke overholder den. Jeg fortæller dem også, hvordan de skal opføre sig i bylivet og i butikkerne, og at det skaber utryghed, hvis de færdes i større flokke. Jeg advarer dem om, at hvis fem personer med brun hud begår kriminalitet her i området, tæller det som 100 i lokalbefolkningens bevidsthed, siger Leif Mæng.

Selvom politiassistenten altså ikke lægger fingrene imellem, når han

står over for asylanterne, plejer hans foredrag at blive mødt med klapsalver og respekt over for budskabet. Der opstår desuden en form for selvjustits i lejrene, hvor førende personligheder inden for de forskellige nationaliteter ser det som deres pligt at få deres landsmænd til at opføre sig ordentligt. Og så løser mange ting pludselig sig selv.

Ingen kære mor

Træder nogle af asylansøgerne alligevel ved siden af lovgivningen, hjælper der til gengæld ingen kære mor, uanset hvor flink og dialogvillig Leif Mæng fremstår.

- Jeg gør dem det klart, at selv det mindste butikstyveri bliver anmeldt til politiet, og at jeg vil forelægge sagen for Udlændingestyrelsen med henblik på udvisning. De skal vide, at deres handlinger kan få konsekvenser for deres asylsag, og at jeg også vil påtage mig rollen som bussemand, hvis det er påkrævet, fortæller Leif Mæng og tilføjer:

- Det handler rigtig meget om autoritet, og om at der skal være en synlig konsekvens, for det virker præventivt. For eksempel flytter vi lovovertræderne til et andet center, og de ryger naturligvis i fængsel, hvis deres forseelse er af en så alvorlig karakter, siger Leif Mæng.

Flygtningebørn i trygge rammer

Autoritet er også nøgleordet for Lisbeth Laurberg, der er institutionsleder

for henholdsvis Børnecenter Vestervig og Børnecenter Thisted, begge drevet af Thisted Kommune.

På de to centre er der plads til 174 uledsagede flygtningebørn under 18 år. Alene i 2015 flygtede over 2.000 uledsagede, mindreårige børn til Danmark. Langt de fleste kommer fra Syrien og Afghanistan. Samme billede tegner sig i Thisted.

- Vores to centre er sat i verden for at give de her børn og unge et meningsfyldt og værdigt ophold. Jeg går ind for ro, renlighed og regelmæssighed over for børnene. De kan lyde gammeldags, men i bund og grund drejer det sig om at skabe trygge rammer for dem. Vi har at gøre med børn og unge, der er fyldt med sorg og savn, fordi deres forældre er døde, eller de ikke ved, hvor de er. Samtidigt er deres fremtid i Danmark uvis, forklarer Lisbeth Laurberg fra sit kontor på børnecentret i Thisted.

Der ånder fred og ro, fordi alle børnene er i skole. På nær et par større drenge, der er blevet hjemme, fordi de er ”syge”. Lisbeth Laurberg driller dem kærligt med, at de skal huske at hoste, når hun går forbi dem, og de smiler lidt flove tilbage.

Centret er døgnbemandet i modsætning til voksenasylcentrene, og personalet agerer en slags erstatningsforældre over for flygtningebørnene. Derfor rekrutteres personalet efter, at de har en naturlig autoritet og også gerne en vis alder.

- Alle vores børn og unge indgår i

356 UDRYKNINGER TIL ASYLCENTRENE PÅ TRE MÅNEDER

Fra 9. december 2015 til 9. marts 2016, altså over en periode på tre måneder, har der været 356 episoder på landets asylcentre, der har foranlediget, at politiet er sendt til stedet.

Det viser et svar fra Rigspolitiet til Folketinget. Tallet siger dog ikke noget om, hvor meget politi der er ankommet til stedet, om der er anvendt blå blink til udrykningen eller anledningen til, at politiet blev tilkaldt.

Bybilledet i Thisted har ændret sig efter det store boom af asylansøgere i området. De handelsdrivende fortæller om større svind fra butikkerne, samt at det kan skabe utryghed, når asylanterne kommer gående i flok.

oprydning, madlavning, tøjvask med videre. De skal ligge i deres senge klokken 23, og da slukker vi også for internetforbindelsen indtil næste morgen. Vores største udfordring er egentlig teknologien. Vi kan putte nogle glade børn om aftenen, men pludselig er de utrøstelige, fordi de via internettet har fået dårlig nyt fra deres hjemland, fortæller Lisbeth Laurberg.

Truer aldrig med politiet

Indimellem opstår der større konflikter blandt beboerne i børnecentret. Teenagere og mange forskellige nationaliteter under samme tag, kombineret med frustrationer, sorg og savn samt en kommunikation, der skal foregå på engelsk. Alt sammen kan skabe gnidninger.

- Man skal ikke være bange i vores arbejde, men ligesom i trafikken skal man altid være agtpågivende. Situationen kan hurtigt opstå. Jeg truer aldrig de unge mennesker med politiet - de har nogle grimme billeder med sig af politimyndigheden fra deres hjemlande. Men nogle gange er det nødvendigt at tilkalde politiet, hvis en af vores beboere for eksempel er meget voldsom, og så oplever de jo heldigvis et professionelt dansk politi, der hverken slår eller sparker. Bagefter bruger jeg hver gang tid på at forklare resten af

huset, hvorfor det var påkrævet, at politiet kom og hentede den pågældende, fortæller Lisbeth Laurberg.

Samarbejde og respekt

Både Lars Andersen og Lisbeth Laurberg har Leif Mængs tjenestemobilnummer. De har en stående aftale om, at de altid kan ringe direkte til politiassistenten om såvel stort som småt. Det er ikke altid, at han har mulighed for selv at tage sig af problemerne, men så kan han henvise til en kollega.

- Vi har et tæt og godt samarbejde, og det er helt essentielt, når der over ganske kort tid kommer så mange asylansøgere til et område som Thisted, og der er flere på vej. Så vidt jeg ved, er Thisted den by i Danmark, der huser flest asylansøgere i forhold til indbyggerantal, fortæller Leif Mæng, der altså ikke får mindre at se til i den kommende tid.

- Vi skal alle sammen kunne være her, og det kan vi, hvis vi alle behandler hinanden med respekt. Det er min tilgang til det. Jeg har da oplevet nogle asylansøgere, der lyver og bedrager, men det tager jeg ikke personligt. Det er en del af jobbet, og jeg behandler alle ordentligt hele vejen igennem - fra de ankommer, og til de måske skal sendes ud af Danmark igen, siger Leif Mæng. ■

KLAR SNAK OM POLITI- RESSOURCERNE

Der sker ingen efterforskning af butikstyverier i weekenden. Og politiet kan desværre ikke rykke ud, hver gang der snappes en butikstyv på fersk gerning. For der mangler ressourcer.

Sådan lød det ærlige budskab fra lokalpolitiet i Thisted, da der i marts blev holdt møde mellem handelsstandsforeningen i Thisted og politiet. Og det var dejligt med en forventningsafstemning, lyder det fra formanden for handelsstandsforeningen, for der findes nogle frustrationer blandt de forretningsdrivende i forhold til de mange asylansøgere, man har fået til byen.

- Antallet af butikstyverier har været stigende fra 2014 til 2015, og det skaber også en utryghed, når asylansøgerne færdes i flok i bybilledet, fortæller Peder Schjødt-Pedersen.

Sidstnævnte er dog blevet bedre, efter at politiassistent Leif Mæng har talt med asylansøgerne om, hvordan de bør opføre sig i bybilledet, og på mødet mellem handelsstandsforeningen og lokalpolitiet blev det også manet i jorden, at det primært er asylanterne, der har lange fingre.

- Vi fik at vide, at der faktisk er flere østeuropæere og etniske dansker end asylansøgere, der sigtes for butikstyveri, siger Peder Schjødt-Pedersen, der dog godt er klar over, at der kan gemme sig et mørketal, da ikke alle episoder, som de handlede oplever, bliver meldt til politiet.

Erstatning for bombehunde er på vej

Danske forskere er i gang med at opfinde et stof, der skal agere som kunstig næse over for sprængstoffer, og som altså med tiden kan erstatte bombehunde. Forsøgene med stoffet foregår på Syddansk Universitet i Odense. Målet er at udvikle et apparat, der kan bruges til at detektere sprængstof.

- Bombehunde er stadig den mest effektive metode til at detektere sprængstof. De har en helt fantastisk evne til at kunne registrere meget små koncentrationer af sprængstof i deres sensoriske apparat. Men det kan gøres endnu bedre, siger Steffen Bähring, der er postdoc på Institut for Fysik, Kemi og Farmaci på Syddansk Universitet.

GÅDEFULDE SAGER

BOG Uopklarede kriminalsager har altid skabt fascination, myter og konspirationsteorier. I denne bog fortæller leder af Politi-museet, historiker Frederik Strand, om nogle af danmarkshistoriens mest omtalte og spektakulære, uopklarede forbrydelser. Fra mordet i Finderup Lade i 1286 over Varulvebevægelsen til de uopklarede kvindemord i København i 1990'erne og katastrofebranden på Scandinavian Star. Samtidig leveres der en overbevisende historisk beskrivelse af samfundsforhold i forskellige tider og bogen er præget af forfatterens dybe indsigt i politiarbejde.

Kriminalsagerne viser, hvordan historien har udviklet sig fra at have kongerne og adlen i centrum - til at handle om almindelige mennesker. Gennem tiden opstår også en stor interesse for den ekstraordinære kriminelle som for eksempel seriemorderen. Endelig fortælles der om fænomenet "cold cases", som er sager, der tages frem igen, hvis afgørende nye spor dukker op.

Bogens forord er skrevet af politiinspektør Bent Isager-Nielsen.

UOPKLARET
- Danmarkshistoriens største uopklarede kriminalsager

Skrevet af Frederik Strand

Forlag: Lindhardt og Ringhof

BLANDT BUSH- LABS OG ABORIGI- NALS

I otte år oplevede Henrik Wulff australsk politi indefra. Det blev til mødet med et velpolstret korps, der med adgang til det nyeste udstyr og masser af ressourcer gav mulighed for rigtig godt politiarbejde. For ikke at tale om de enorme afstande, om at blive fløjet ind på gerningssteder i helikopter, og om at køre fem timer efter en biograftur og en cheeseburger.

AF TANIA KEJSER

ET ÅRS ORLOV BLEV TIL OTTE, da Henrik Wulff som nyuddannet politiassistent pakkede to kufferter og fløj til Australien. Han havde fået ansættelse i australsk politi, der mistede masser af folk til velbetalte jobs i minedriften - og som derfor rekrutterede internationalt. Det blev til otte år i et behageligt klima med venlige mennesker og til en løn, der udbetalt svarer til det dobbelte af en dansk politiløn.

- Vestaustralien, hvor jeg var, er langt den rigeste stat på grund af minedrift. De har både diamanter, guld og alle mulige metaller. Derfor var politiet også utroligt velpolstret i forhold til, hvad vi oplever herhjemme. Lønnen var god, fordi de gerne ville holde på os. I løbet af de otte år, jeg var ansat, steg lønnen med 30 - 35 procent. Og vi havde det nyeste udstyr og den nyeste teknologi til rådighed. Alt spillede, og hvis ikke, så blev det ordnet, fortæller Henrik Wulff. Han er 35 år, og i dag tilbage som politiassistent i Sydøstjyllands Politi.

Dansk politiuddannelse gav pote

Tjenesten i australsk politi begyndte med et 13-ugers omskolingsforløb. Det var især udrykningskørsel i venstre side af vejen, der kostede

anstrengelser. Herefter startede Henrik Wulff på vagthold i beredskabet.

- Som dansk betjent, nyuddannet og fyldt med gode intentioner, blev jeg meget overrasket over de forhold, som den indfødte befolkning lever under. Det er aboriginals, der står for 85 procent af kriminaliteten i Australien, men de udgør altså bare to procent af befolkningen. De lever under ekstreme forhold, og det var hårdt at opleve, hvordan børnene gik rundt med tre dage gamle bleer i kakerlakker og skidt. Og svært at se, hvordan der kunne skabes en god udvikling, fortæller Henrik Wulff.

Med sin danske politibaggrund var han godt rustet til opgaverne.

- I Australien kan man komme ind i politiet, allerede fra man er 17 og et halvt år. Den unge alder, samt at den australske uddannelse kun er på 18 måneder, gør, at man som dansk betjent føler sig virkelig godt klædt på. En kombination af min længere uddannelse, samt at jeg var heldig med nogle sager om falskmøntneri - vi afslørede falskmøntnerne, mens de sad og lavede penge - gjorde, at jeg hurtigt fik mulighed for at løse mange spændende opgaver, fortæller Henrik Wulff.

Fra uniform til jakke og slips

Efter halvandet år på vagtholdet blev han sendt videre til efterforskningen.

- Alt, hvad der hedder uddannelse, er sat i system. Jeg fik først fem uger på Politiskolen og begyndte herefter på et toårigt universitetsforløb i det, de kalder "detective-training". I Efterforskningen blev uniformen skiftet ud med slips og jakkesæt, og her opdagede jeg virkelig, hvad det vil sige at have ressourcer til rådighed. Vi blev for eksempel gerne fløjet ind i helikopter til et gerningssted, og ingen holdt øje med, hvor meget man arbejdede over. Alt blev udbetalt inden for tre uger. Det var almindelige betjente, der tog ud til indbrud - og efterforskerne kom bagefter og tog over. Man gjorde meget ud af, at borgerne skulle føle sig trygge, og at borgervendt kriminalitet blev taget alvorligt.

Blandt bush-labs og aboriginals

De gode forhold gav mulighed for at lave godt politiarbejde. Nogle gange på en måde, der - for en dansk betjent - kunne minde om at være med i en australsk udgave af Miami Vice.

- Som efterforsker benyttede jeg mig af undercover-betjente i forbindelse med narkosager. I samarbejde

Helikopter der blev lejet hele dagen - til efterforskning af mistænkeligt dødsfald i et ufremkommeligt bush-område.
 - Vi fløj næsten 1.000 kilometer den dag, og liget af den døde lå hen over os i en ligpose på turen tilbage, fortæller Henrik Wulff.

Øverst th.:
 Oversigtsbillede af de forskellige afdelinger i Western Australia Police.

Th.:
 De australske politifolk holdt fast i traditionerne - blandt andet med grill og øl i køleskabet om fredagen. Her er det bagerst Henrik Wulff, og forrest hans australske kollega, Rick.

Nederst:
 West Australia, hvor Henrik Wulff arbejdede, er på størrelse med Europa.

med dem udarbejdede vi strategier i en given sag, og her stod vi i efterforskningen så for den finansielle del. Uden at gå i detaljer med fremgangsmåden, kan jeg fortælle, at man i forbindelse med sin sag kunne gå ned og hente kontanter. Jeg har oplevet at få udleveret, hvad der svarer til 500.000 kroner, som så blev benyttet af undercover-afdelingen. Den normale strafferamme i den slags sager lå på fem til 10 år, og en enkelt sag, jeg var en del af, gav 17 års fængsel.

Australien har med sine store vidder en del såkaldte bush-labs, hvor fingersnilde lægmænd på bedste Breaking Bad-vis kører en camper ud i ødemarken og tryller det reneste crack ud af forkølelsspiller og andet godt fra apotekets sortiment. Det er vietnamesere, der sidder på heroinmarkedet, og libanesere der står for methylamfetaminen - også kaldet ice, glass eller meth.

- Der bliver tjent voldsomt mange penge på det, og vores kemikere var konstant overraskede over, hvor rent de egentlig kunne lave narkoen ude i de her laboratorier. Heldigvis er crack aldrig rigtig slået igennem herhjemme. Det er voldsomt at se, hvor ødelagte misbrugerne bliver af det, fortæller Henrik Wulff.

Fem timers køretur for en cheeseburger og en biograftur

I de første år gav politiarbejdet utrolig meget mening. Men også i Australien begyndte der at blæse vinde fra England. De lugtede af New Public Management.

- Dokumentationshysteriet begyndte også hos os, og det udviklede sig ret vildt. Det var helt tydeligt den britiske indflydelse. Heldigvis havde vi nogle dygtige folk, der regnede på, hvad det kostede at have politifolk til at sidde og dokumentere og lave så meget papirarbejde, som vi gjorde. Det viste sig at være rigtig dyrt og uden nytte.

Derfor blev en stor del af kravene til dokumentation rullet tilbage.

Henrik Wulff arbejdede størstedelen af tiden i byen Perth med godt 1,8 millioner indbyggere. Vestaustralien er i sig selv større end Europa - og der var 2.700 kilometer til den nærmeste, større by. Som et krav til alle politiansatte er det kun muligt at gøre tjeneste i den samme by fem år ad gangen. Desuden skal alle på en toårig udstationering i et yderområde. Det skete også for Henrik Wulff, der dog kun nåede at være i det nordlige Vestaustralien i seks måneder, før han vendte hjem til Danmark.

- Her oplevede jeg virkelig de store afstande. Den by, jeg var i, hed Kununurra. Der var fem timers kørsel til den nærmeste by, der havde en biograf. På hjemvejen havde man gerne 60 cheeseburgere i bagagerummet, for det var også her, den nærmeste McDonald's lå - og der var mange, der gerne ville have en burger med. Selve køretiden var ikke noget, man tænkte over, det var simpelt hen et vilkår.

Det er behæftet med en række økonomiske fordele, når man som politiansat sendes ud på de såkaldte Country Postings. Stationeringen inddebærer for eksempel et højere tillæg, så man får udbetalt, hvad der svarer til mellem 35.000 og 50.000 kroner. Boligen er næsten gratis, elektricitet og vand bliver betalt, og man får en uges ekstra ferie.

At komme hjem

Efter otte år i Australien trak Danmark i Henrik Wulff. Han kom tilbage til Sydøstjyllands Politi i maj 2015, altså på et tidspunkt hvor angrebet på Krudttønden og den jødiske synagoge havde lagt organisationen ned.

- Jeg har altid talt meget højt og godt om dansk politi. Været stolt over den tradition og den organisation, jeg er en del af. Men det var et andet dansk politi, jeg vendte tilbage til. Alt

var i opbrud. Det kollegiale sammenhold og kompetencerne hos kollegerne er helt i top. Men den enkelte kollega er bare noget mere forpustet. I Australien vænnede jeg mig til, at man vægtede det sociale meget højt. Vi grillede sammen om fredagen, og så var der øl i køleskabet. Den slags er der ikke så meget overskud til, som vi har det nu i dansk politi, siger Henrik Wulff.

AUSTRALSK FORHOLD

- Den videreuddannelse i efterforskning, som Henrik Wulff har taget i Australien, hedder Detective Training School, og munder ud i et Advanced Diploma in Public Safety and Police Investigations. Når uddannelsen er bestået, får man udleveret et indgraveret Detective Badge og kan herefter permanent kalde sig Detective - for eksempel Detective Senior Constable Henrik Wulff.

- Australske politifolk har et særligt vilkår, der stammer helt tilbage fra 1880'erne. Hvert syvende år i ansættelsen får man muligheden for 13 ugers betalt ferie - den såkaldte Long Service Leave. Det skyldes, at politifolk i forrige århundrede skulle have muligheden for at besøge familien i England. Turen med hjuldamper tog fire uger, herefter kunne man holde fem ugers ferie med familien, og så ellers tage hjuldamperen tilbage. Under nutidens forhold kan Long Service Leave enten udbetales eller afholdes som ekstra ferie, når det passer den ansatte.

*Scenario Village på
Politiskolen, hvor meget
af uddannelsen foregår.*

Derudover kom det lidt som et chok, at man stadig hænger fast i de samme, gamle it-systemer.

- Det, jeg har skullet vænne mig mest til, er de it-systemer, som vi arbejder med. Det er fuldstændig det samme, som da jeg tog afsted, bortset fra at de ikke er blevet vedligeholdt og i højere grad har udfald. Jeg ser ellers Danmark som førende på it-området, men det er altså et problem, at vi i politiet ikke har styr på de her ting, som ellers kan løfte en arbejdsopgave. Ikke mindst fordi jeg har været på en arbejdsplads, hvor det bare kørte. Australierne købte deres system fra amerikanerne i 2003. Når man slog en person op, kom alt frem om ham i samme system. Hvis han tidligere var blevet stoppet af politiet, hvilken bil han ejede og så videre. I dansk politi spilder vi uanede mængder af tid på systemer, der lukker ned og har mystiske fejl.

Er du træt af DUP'en? Så prøv den australske

En altafgørende forskel på arbejdspladserne i de to lande har med loyaliteten at gøre.

- Fordi de australske kolleger i stor stil søger uden for nummer og får job inden for sikkerhedsdelen af mineindustrien, har ledelsen udviklet nogle utroligt dygtige HR-afdelinger. De gør rigtig meget for at holde på folk. Da

jeg sagde op for at tage tilbage til dansk politi, blev jeg ringet op flere gange, hvor de ville høre, hvad de kunne gøre for at få mig til at blive. Jeg oplever loyaliteten blandt de danske kolleger som utrolig meget højere end hos de australske. Og tilliden til dansk politi i befolkningen er også langt højere, end hvad den almindelige australier forventer af sit politi. Og så skal jeg huske at sige, at det kan godt være, at vi er trætte af DUP'en – men den er intet i forhold til Internal Affairs i Australien. De lukker gerne en afdeling ned – og forlanger urinprøver og udåndingsprøver af alle tilstedeværende uden varsel. Og så står der altså en person lige bag dig, mens du afgiver urinprøven, fortæller Henrik Wulff.

De otte fede år i Australien er nu – på godt og ondt – byttet ud med den rå hverdag i Danmark. Den første vinter var hård at komme igennem. Og hvorfor egentlig vende tilbage?

- Hvis jeg skulle tilbage, var det ved at være nu. Hvis jeg skal have en familie, har jeg ikke lyst til at sidde omme på den anden side af jorden. Nu er jeg kommet tilbage til den egn af Danmark, hvor mine forældre bor, og det er på mange måder fint. Så må vi se, hvad fremtiden bringer i dansk politi, siger Henrik Wulff. ■

FIK DU
LÆST...

Kvindelige betjente sender flere voldtægtsmænd i retten

Sandsynligheden, for at en voldtægtssag kommer for retten, er større, hvis det er en kvindelig politibetjent, der har afhørt anmelderen, end hvis det er en kollega af hankøn.

Det viser en ph.d.-afhandling, som har gennemgået 248 anmeldte voldtægter til Østjyllands Politi over en treårig periode. Konklusionen er, at tre gange så mange voldtægtsmænd bliver tiltalt, når det er en kvindelig betjent, der har haft sagen.

På trods af den begrænsede datamængde, vil regeringen nu have undersøgt området nøjere.

Kilde: Metroxpress

Sagt om ressourcer

"Ledelsen i politiet arbejder benhårdt på at skabe de bedste rammer, men det er klart, at når vi lige pludselig skal løse opgaver på en helt anden måde end i 2014, så skaber det et pres. Det gælder om at bide tænderne sammen de næste to år, men derefter vil der tegne sig et helt andet billede."

Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg til Politiken om arbejdspresset i dansk politi.

"Hvis politiet har ressourceudfordringer, der ikke kan håndteres inden for den afsatte ramme, forventer vi, at regeringen skrider ind med det samme og indkalder forligspartier til drøftelser."

Trine Bramsen, retsordfører for Socialdemokraterne, i sms til Politiken.

"Jeg kan endnu ikke sige, hvor der kommer til at være politi. Hvad, der kommer til at foregå i hvilke bygninger, kan jeg ikke sige. På sigt ved vi, at vi har for mange ansatte i forhold til den lønsum, vi har stillet til rådighed i vores bevillinger. Så hen ad vejen skal vi være væsentligt færre medarbejdere i Fyns Politi. Hvordan vi rykker rundt og får tingene samlet i den sammenhæng, er svært at sige på nuværende tidspunkt. Det er næste fase at få lavet en plan for det. Så snart vi ved det, og beslutningerne er truffet hen over foråret og sommeren, offentliggør vi det."

Politidirektør Kit Claudi Grøn-Iversen i Fyns Stiftstidende om reorganiseringen af Fyns Politi.

PÅ DEN ANDEN SIDE AF HEGNET
SSP-KONSULENTEN

Regeringen, og især Justitsministeriet, pusler i disse måneder med et udspil til et nyt system for unge kriminelle. Fokus bør være på den genoprettende retfærdighed. De unge skal have muligheden for at erkende deres handlinger, undskylde for dem og genoprette skaden. Det mener Jørgen Pedersen, formand for SSP-samrådet og SSP-konsulent i Silkeborg Kommune.

Ingen er blevet bedre mennesker af at blive låst inde sammen med andre, der har lavet lige så meget lort..

Hvad betyder begrebet genoprettende retfærdighed?

- Det er en metode til at arbejde med unge, der har begået en kriminel handling. Fokus er på at gøre skaden god igen på en måde, som både samfundet og offeret synes er rigtig og retfærdig. I stedet for at gå gennem det gængse straffesystem, inddrager man offeret, gerningsmanden og repræsentanter fra samfundet. Gerningsmanden får muligheden for at forstå, hvad forbrydelsen har betydet for offeret. Og offeret kan se, at overgrebet ikke var personligt ment og kan måske slippe noget af den angst, som det har medført. Hertil kommer, at man iværksætter et forløb, som skal gøre skaden god igen.

Hvorfor tror du, at det virker på unge, der har begået kriminalitet?

- Fordi erfaringer fra både Norge og Nordirland viser, at det er vejen frem. Historisk - når børn lavede skader - kunne man bede dem om at gøre skaden god igen. Der er aldrig nogen, der er blevet bedre mennesker af at blive placeret i fængsel sammen med andre, der har lavet lige så meget lort som dem selv. I Nordirland har man flere tusinde eksempler, som man har kørt på denne måde. Og i Norge bruger man den empatiske tilgang til alle under 18 år. Man flytter fokus fra isolation til relation, og når en ung begår kriminalitet, mødes repræsentanter fra skole, politi, kommune, familie og kæresten omkring den unge i en samlet indsats. I Danmark ryger 30 - 40 procent af alle unge tilbage i straffesystemet, når de først har været der. Det kan vi gøre bedre, hvis vi ændrer vores måde at behandle de unge på - og ikke mindst vores måde at tænke straf på.

Er der tilfælde, hvor metoden ikke fungerer?

- Erfaringerne viser, at den virker bedst ved de grovere forbrydelser. Har man stjålet slik på tanken, er der ikke så mange følelser på spil. Men når det drejer sig om overfald eller røverier, er det en god proces at sætte i gang.

- Noget af det bedste ved den her metode er, at man tænker offeret ind i processen. Som det er nu, kan der jo nemt gå et halvt år fra et overfald, til sagen kommer for retten. Så skal offeret have rippet op i sagen igen og sidde over for gerningsmanden i et retslokale. I den genoprettende retfærdighed mødes man, uden at det er strafudmåling, der er temaet. Begge parter får lov til ærligt at berette om deres oplevelser. Gerningsmanden kan se, at hans handlinger har konsekvenser, og det virker altså meget bedre end at være modpart i en retssag.

Hvordan skulle man gøre det konkret?

- Vi har ikke brug for nye organer, men brug for muligheden for at lade en sag gå som en genoprettende proces. I Danmark kunne man udvælge tre - fire politikredse og lave forsøg med at uddanne folk til at stå for at etablere mæglingmøder. I de andre lande kommer det her i stedet for en fængselsstraf og bøde. Det kan den unge altså slippe for, hvis han eller hun går med i processen.

Vil der ikke være nogen, der udnytter muligheden til bare at slippe for straf?

- Det er klart, at hvis det sker, så skal der andre metoder til. Den genoprettende retfærdighed skal tages seriøst. Og der skal være nogle mål, der skal opfyldes undervejs. Men klart, hvis en gerningsmand efterfølgende går ud og slår en ny person ned, så må det gængse straffesystem træde til.

SSP-samrådet er en forening for fagpersoner i SSP-arbejdsfeltet. SSP-samrådets fagudvalg for genoprettende retfærdighed har været initiativtagere til to studierejser, hvor man har kigget på erfaringerne med konceptet.

JEG HAR IKKE TILGIVET MIN VOLDTÆGTSMAND - MEN JEG HAR FÅET FRED

Søs og Patrick var i konfliktråd i starten af april. Hun har anmeldt ham for voldtægt, men sagen faldt, da det var udsagn mod udsagn.

- Det handler ikke om straf, men om mig. Uden konfliktrådet ville jeg stadig være bange og fyldt med had. Nu har jeg fået fred, fortæller Søs til DANSK POLITI.

Patrick har samme positive oplevelse. De roser politiet i Nordsjælland og muligheden for at komme videre.

AF NICOLAI SCHARLING

SØS HAR IKKE TILGIVET PATRICK.

Hun mener stadig, at han voldtog hende.

Hun kunne godt tænke sig at pande ham en.

Hun ville ønske, at han havde fået en eller anden form for fængselsstraf.

Men hun har fået fred.

Hun tør igen færdes på gaden og gå i byen.

DANSK POLITI har mødt 19-årige Søs og veninden Katrine på en cafe en uge efter, at de to sad over for Patrick og hans bror i et konfliktråd i Hillerød.

Det var første gang i næsten tre måneder, at Søs så Patrick. Første gang siden Patrick en natte-time forlod hendes lejlighed, og hun kort efter ringede til politiet og anmeldte ham for voldtægt.

De tre måneder har været præget af chok, had, frygt, rygter og en masse ubesvarede spørgsmål. Men først og fremmest frygten for Patrick, at

møde ham igen, tanken om at han var derude og kunne komme gående ned ad samme gade som hende en aften. Måske var han rasende, han var trods alt blevet hevet ud af sengen af to politifolk, kørt på politistationen, sigtet for voldtægt og afhørt.

- En retssag ville ikke have givet svar på mine spørgsmål. Faktisk var jeg lidt bange for retssagen. Jeg havde brug for svar og brug for ikke at frygte Patrick. Halvanden times konfliktråd gav de svar. Det var fantastisk. Det har givet en ro og virkelig hjulpet mig, fortæller Søs.

Hun kan igen passe sit arbejde, være alene i lejligheden, behøver ikke psykologhjælp og føler sig tryk.

Og det er netop pointen med konfliktråd. Måske det eneste sted i politiets portefølje, som direkte fokuserer på ofret og ofrets mulighed for at få forklaringer nok til at komme videre med sit liv.

Spørger man Søs, så vil hun anbefale det til alle i samme situation.

En gerningsmand bliver let en dæmon, som sidder i baghovedet og den mørke side af fantasien og til sidst styrer livet med angst. Sådan en dæmon var Patrick.

Nu er dæmonen væk.

Hun er stadig rasende på ham. Men han er ikke en dæmon.

Afliver frygt

DANSK POLITI har også mødt 21-årige Patrick.

Han har det på samme måde med konfliktrådet som Søs.

Det punkterede et eller andet, som hjalp Søs og ham selv videre.

Noget som tiltalefrafaldet ikke gjorde.

Patrick oplevede ikke, at han tvang Søs til sex. Han mener, at han var for fuld til at opfatte og forstå, at hun sagde nej.

De kendte hinanden i forvejen, da de mødte hinanden i byen en januar aften.

Han var taget med hende hjem – stangstiv.

- Men jeg tvivler ikke på, at hun har oplevet det som en voldtægt. Jeg forstår godt, at hun har anmeldt mig. Og jeg har det rigtigt dårligt med, at hun har haft det sådan. Jeg oplevede det bare ikke på den måde. Og det var vigtigt for mig at få fortalt hende det og undskyldt. Jeg har virkelig haft behov for at vise hende, at hun ikke skulle frygte mig, fortæller han.

Da det var påstand mod påstand, opgav anklagemyndigheden at rejse tiltale mod Patrick.

Men han var ikke specielt lettet af den grund.

Tiltalefrafaldet var ikke en frikendelse som sådan. Den hjalp hverken Søs eller ham selv videre. Rygterne blandt venner og i omgivelserne ulmede stadig. Ligesom Søs, så frygtede han, at de en dag skulle støde ind i hinanden.

- Det var vigtigt for mig at få fortalt hende, at hun ikke skulle frygte mig. At jeg er klar til at gå væk og også hjem fra byen, hvis hun er der. At hun ikke behøver at være bange for, at jeg eller andre sidder og skuler til hende. Hun skal føle sig tryk, og jeg trækker mig gerne, siger han.

- Jeg blev selv overfaldet og gennemtæsket engang i byen og ham, der gjorde det, slap for straf på grund af manglende beviser. Jeg har set ham ofte siden, og jeg ville da have ønsket,

at jeg dengang havde haft muligheden for at sidde over for ham og forklare, hvordan jeg havde det, og samtidig få bare en eller forklaring på, hvorfor han gjorde det? Det har fyldt enormt meget i mig lige siden. Hvorfor gjorde han det? fortæller Patrick.

Ressourcesvage unge

Hverken Søs eller Patrick er det, man kalder ressourcestærke unge.

De har haft og har deres problemer.

Patrick har et temperament, som nogle gange koger over.

Han forsøger at tale langsomt og meget høfligt og undskylder jævnligt, at han måske mangler det rette ordvalg. Søs går indimellem i stå i talestrømmen, helt i stå, mens hun tavst mumlende leder efter det, hun vil sige. Usikkerheden er stor.

Begge er meget bevidste om, at de har svært ved at formulere dét, de føler eller tænker. Selvværdet vokser sjældent over det sænkede blik på egne neglerødder, når de skal beskrive sig selv.

Derfor valgte Patrick at have sin lillebror med til konfliktrådet.

Og Søs sin bedste veninde.

For opbakningen skyld. Og for at sikre, at det, der blev sagt, også stemte overens med de budskaber, de havde til hinanden.

- Min lillebror kender mig bedst af alle. Han ved, hvornår han skal lægge hånden på min skulder og få mig til at falde ned, hvis jeg føler mig presset. Jeg kan godt føle mig presset, når jeg

har svært ved at finde de rigtige ord frem, fortæller Patrick.

Veninden Katrines rolle var den samme – backup og støtte og så én at efterbehandle oplevelsen med.

- Jeg havde glemt rigtigt meget, da jeg kom ud fra konfliktrådet. Det har været godt at støtte sig op af Katrine og få snakket om, hvad der skete, siger Søs.

Patrick og hans lillebror Kevin har det på samme måde.

Handler ikke om straf

Et konfliktråd er frivilligt. Det er en sagsbehandler ved politiet, som spørger de to parter, om de ønsker at høre nærmere om konfliktråd. Siger de ja, kontaktes de af en koordinator eller direkte af mægleren.

Der er ingen forpligtelser.

Det handler ikke om tilgivelse.

Og som udgangspunkt har det ingen indflydelse på strafudmålingen. Det er suverænt dommerens beslutning, når sagen er for retten.

Konfliktråd er primært et tilbud, som handler om offeret. Om offerets mulighed for at komme videre.

I Danmark er det lagt i regi af politiet. Både Søs og Patrick har i øvrigt stor ros tilovers for de politifolk, som har taget sig af sagen. De har givet tryghed, virket upartiske og været gode til at informere om, hvad der skulle ske og hvorfor. Det satte politiet i et andet og mere troværdigt og tillidsvækkende lys.

- Jeg fik tilbuddet efter, sagen var

**FAKTA:
OM KONFLIKTRÅD**

FRA JUSTITSMINISTERIETS HJEMMESIDE

Konfliktråd er et møde mellem offer og gerningsmand, hvor en neutral tredjepart, en mægler, er med til at styre processen. Ud over at hjælpe ofret, giver konfliktråd gerningsmanden mulighed for at forholde sig til de menneskelige følger af den strafbare handling og for – i direkte kontakt med ofret – at påtage sig ansvar for handlingen.

Deltagelse i konfliktråd er frivillig for både offer og gerningsmand.

Ifølge en evaluering af konfliktrådsordningen, udarbejdet af Center for Alternativ Samfundsanalyse (CASA) i 2012, karakteriserede 85 procent af de adspurgte personer, såvel ofre som gerningsmænd, ordningen som vellykket.

Loven om konfliktråd trådte i kraft 1. januar 2010.

faldet. Lige inden påske. Jeg tænkte over det i påsken og blev enig med mig selv om, at det havde jeg brug for. Det gav også en ekstra tryghed, at det var en politiansat, som stod for det, fortæller Søs.

Hun sagde ja til at medvirke. Det samme gjorde Patrick.

Begge var rystende nervøse, da de en torsdag eftermiddag stod foran Hillrød Politistation.

Begge kom i god tid.

Først blev Patrick og hans lillebror ført ind – derefter hentede konfliktmægleren, ved navn Louise, Søs og Katrine.

Hvordan havde de det så der?

- Jeg var nervøs for at se hende og for hendes reaktion. Jeg var sikker på, at hun ville kaste et glas eller en kande eller noget andet i hovedet på mig, husker Patrick.

- Jeg tænkte "FUCK". Jeg kunne slet ikke se på ham, jeg var nervøs og bange, fortæller Søs.

Hårdt, men godt

Konfliktrådet begyndte med, at mægleren Louise ridsede spillereglerne for mødet op. Så gav hun ordet til Søs og bad hende om at beskrive hændelsen, som hun huskede den.

- Det var meget hårdt, det blev for

meget, og jeg måtte bede om en time-out. Så jeg gik udenfor i fem minutter sammen med Katrine, siger Søs.

Hun kom dog tilbage og fik fortalt om sin oplevelse, sin frygt og om alle sine spørgsmål.

Derefter bad konfliktmægleren Patrick om hans version. En del af konceptet er, at der ikke må afbrydes, at parterne skal give hinanden tid til deres forklaringer.

- Det var mærkeligt at høre ham, at høre hvordan han havde oplevet det, og jeg blev da også rasende, fordi jeg syntes, han løj om nogle ting, husker Søs.

Ifølge hende blev konfliktrådet en oplevelse af noget, der begyndte meget hårdt og meget anspændt og ubehageligt, men som langsomt løsnede op.

- På et tidspunkt fik vi en dialog i gang, gennem Louise, og han fik sagt undskyld, mange gange. Det blev lettere, og jeg kunne mærke, at det lettede. Også at høre ham forklare, at jeg ikke skal være bange for at møde ham, at han vil trække sig, hvis det er, fortsætter hun.

Brug det!

Patrick havde samme oplevelse. Det begyndte hårdt og nervøst, men

knuden lettede, og budskaberne kom igennem undervejs.

- Det allervigtigste for mig var, at Søs forstod, at hun ikke skulle være bange. At hun forstod, at det er vigtigt for mig, at hun har det godt, og at jeg er ked af det. Jeg har haft ondt af hende hele vejen og har aldrig tvivlet på, at hun har oplevet det, hun har anmeldt mig for. Jeg har ikke bebrejdet hende eller været sur, fortæller han.

Og var halvanden time så nok?

- Ja, jeg har ikke brug for mere. Ét konfliktråd var rigeligt. Og hvis jeg nogensinde kommer i en lignende situation, hvor jeg bliver udsat for kriminalitet, vil jeg gøre det samme igen, siger Søs.

Patrick er enig.

Én gang på halvanden time gjorde en stor forskel.

- Jeg håber virkelig, at budskabet om den her mulighed bliver spredt. Den har helt klart hjulpet Søs og også mig. Og det betyder meget. Jeg er klar til at stille op, hvis nogen vil høre om det, eller hvis politifolk vil høre om mine oplevelser. Fordi det bare er et godt tilbud, også i forhold til at opleve politiet i en anden rolle, fastslår han. ■

FANTASTISK HJÆLP

TIL OFRENE

Konfliktråd er et fantastisk redskab for politi og samfund og ikke mindst ofre for kriminalitet. Det mener man i Nordsjælland, hvor ordningen er brugt flittigst og med generel succes. Det sparer samfundet for udgifter til sygefravær og behandling hos de ofre, som trods dom til gerningsmanden aldrig kommer af med deres frygt eller videre med deres liv. Der straffes stadig og uden rabat. Men offeret får samtidig vigtige svar på sine spørgsmål. Og det hjælper politiet med forståelse og indsigt. Mulighederne for brug er uden grænse. Tænk bare på integration og misforståelser, lyder det fra en koordinator i kredsen.

AF NICOLAI SCHARLING

NORDSJÆLLANDS POLITI er med afstand den kreds herhjemme, som størrelsen taget i betragtning har gjort flittigst brug af konfliktråd, siden ordningen blev indført i politiet for over seks år siden.

Erfaringerne er generelt meget positive – og sagerne varierer fra chikane, mobning og røveri til grov vold og voldtægt.

Alt er muligt.

Alle de steder, hvor et offer har brug for og ønsker svar – og alle de steder, hvor en gerningsmand gerne vil give dem.

- Som voldsoffer, offer for chikane, udnyttelse eller voldtægtsoffer sidder personen tilbage med adskillige ubesvarede spørgsmål. Hvorfor gjorde han det? Hvorfor lige mig? Og ofte en stor frygt, som æder sig ind på

hverdagen og koster sygefravær og ødelægger livet. Det bliver ikke bedre af en lille erstatning for svie og smerte og en dom til gerningsmanden. Der mangler stadig svar. Ofrene kommer ikke videre. Her har konfliktråd været fantastisk i de fleste tilfælde, fordi det giver en fred og en mulighed for at komme videre. Det sparer samfundet for så meget i sygefravær, lægebehandling og lidelse, fortæller Charlotte Wegener, politiassistent og utrættelig motor bag konfliktrådet i Nordsjællands politi.

Ledelsen bakker op

Hun og de øvrige mæglere har kredsens ledelse med.

- Vi tror på det her. Vi tror på, at det er et godt tiltag, som sætter offeret i centrum, og at det virker. Vi tror på, at

vi sparer samfundet for mange penge, fastslår fungerende politidirektør, Mogens Henriksen.

Fra øverste ledelse og ned er der opbakning til, at de sager, som kan komme i konfliktråd, skal i konfliktråd. Det gælder også anklagemyndighedens jurister.

Muligheden forelægges ofre og gerningsmænd tidligt i sager – og ikke som en fjern mulighed, halvhjertet, af måltalspligt, eller noget farligt og besværligt. Men som et tilbud, de skal tænke over og mærke grundigt efter i maven, fordi det giver en mulighed for at komme videre.

Offerets eneste centrum

Konfliktråd arkiveres let i puljen med langhårede ord, som dækker over lilla pædagogik. Et offer og en

gerningsmand mødes i halvanden time under ledelse af en mægler for at forklare deres oplevelser og følelser omkring en kriminel handling. Det lyder måske simpelt og halal-hippie-agtigt.

Men det er langt fra tilfældet, lyder det fra folk, som har arbejdet med konfliktråd.

- Det handler ikke om tilgivelse. Det handler ikke om at undgå straf. Det handler alene om offeret og faktisk også gerningsmanden. For sidstnævnte får ofte en forståelse for, hvad den egentlige konsekvens af kriminaliteten er, nemlig et menneske, en familie, personer, som er ødelagt og ikke kan komme videre. Og det rammer faktisk de fleste hårdt. Men det påvirker ikke straffen eller giver rabat. Sagen kører stadig. Gerningsmanden får stadig sin dom uden nedslag. Det er slet ikke omdrejningspunktet. Omdrejningspunktet er den mægling, hvor en masse myter og frygt aflives. Og hvor et offer får chancen for at slippe fri af sin frygt, det findes der ikke mange andre muligheder for herhjemme, fortæller Charlotte Wegener.

Et stærkt værktøj

Netop derfor mener hun også, at det er fantastisk at opleve, hvor godt brugerne af konfliktråd tager imod tilbuddet, og også at det er politiet, som faciliterer konfliktrådet.

- De får en stor tryghed, netop fordi vi som politifolk står for det. Det giver politiet en mulighed for at være andet end straf. Faktisk er de i reglen dybt imponerede og tilfredse med politiet, og det skaber en forståelse, som kan bruges senere. Det er en god investering, siger Charlotte Wegener.

Konfliktrådet er slet ikke benyttet i den udstrækning, som gør det til et godt værktøj for politi og samfund.

- Tænk i forhold til integration, i forhold til politiets måde at kunne fungere på og løse konflikter i udsatte områder. Tænk på de sager, som vælter frem med mobning og sexvideoer delt mellem unge på skoler og i gymnasier. Vi kan løse så mange konflikter og hjælpe folk videre. Og samtidig gavne politiet med forståelse og nedbryde fordomme. Vi lærer også at se os selv i spejlet og måske

forstå, hvordan vi bliver opfattet. Det er et stærkt værktøj, siger hun.

Underlagt målkrav

Konfliktråd har i de senere år været underlagt måltal.

Derfor har rådet og brugen af rådet været bredt ud i alle kredse, men med Nordsjælland som klart flittigst bruger.

Målkravene gælder stadig, men der er slækket på dem. Det betyder også, at man fra øverste hold skønner indsatsen som vigtig og prioriteret.

- Her har vi et værktøj, som vi og ofrene sukker efter. Og et problem vi bare ville skubbe over til kommuner, sygekasser og andre offentlige kasser uden at hjælpe. Vi har også selv utrolig god hjælp af det, så det må ikke ske. Man kan sjældent måle velvære, og alle de penge man sparer. Men hvis man kunne, ville alle nok have armene i vejret, mener Charlotte Wegener. ■

EVALUERING AF KONFLIKTRÅD: FOREBYGGER IKKE KRIMINALITET

Mødet mellem offer og gerningsmand har ikke markant betydning for en gerningsmands risiko for at falde tilbage i kriminalitet. Det viser ny forskning.

JUSTMINISTERIETS FORSKNINGSKONTOR har i februar foretaget en større evaluering af 5.292 konfliktrådssager. Af dem endte 2.079 med, at såvel gerningsmand som offer sagde ja til at deltage i en mægling.

Resultatet og rapporten blev offentliggjort den 15. marts i år – og kan læses på Justitsministeriets hjemmeside.

Evalueringen sker seks år efter, at lov om konfliktmægling trådte i kraft den 1. januar 2010.

Lige siden har alle politikredse tilbudt ofre og gerningsmænd muligheden for at mødes sammen med en konfliktmægler i udvalgte sager.

Ordnningen er til for offeret – eller forurettedes skyld – og bruges med stor succes i flere nabolande.

De skal hjælpe dem med at aflive en række af ubesvarede spørgsmål og den frygt, som opstår efter at have været udsat for kriminalitet. Deltagelse er frivillig. Gerningsmanden får ikke rabat eller strafnedsættelse ved at deltage i et konfliktråd.

Kun fokus på de kriminelle

Justitsministeriet har i forbindelse med evalueringen udelukkende fokuseret på den kriminalpræventive effekt for gerningsmændene. Og altså ikke på offeret eller offerets oplevelse af konfliktrådet.

Af rapporten fremgår det, at der ikke er nogen målbar præventiv effekt ved konfliktråd.

Altså at kriminelle, som deltager i konfliktråd, ikke afholdes fra yderligere kriminalitet af den grund.

Konfliktråd forebygger ikke ny kriminalitet, fastslår forskerne på Justitsministeriets hjemmeside og fortsætter:

”Hvor ofre for kriminalitet kan have gavn af at deltage i konfliktråd, har mødet med offeret ikke markant betydning for gerningsmandens risiko for at falde tilbage i kriminalitet. Det viser ny forskning.”

Justitsminister Søren Pind udtaler i en pressemeddelelse i forbindelse med forskningsresultatet:

”For mig er det primære formål med konfliktråd at hjælpe ofre for kriminalitet til at bearbejde det, de har været udsat for. Regeringen har igangsat et stort projekt, der skal gentænke indsatsen mod ungdomskriminalitet. I den forbindelse vil vi også se på, hvordan man bruger konfliktråd i udlandet, hvor man har andre effekter af ordningen, end vi ser det herhjemme. Når det er sagt, er konfliktråd et supplement til domstolenes sagsbehandling, og man skal ikke forestille sig, at konfliktråd i sig selv kan træde i stedet for straf”, siger justitsminister Søren Pind. ■

VAGTCHEFER SKAL TALE SAMME SPROG

De skal træffe hurtige beslutninger, disponere knivskarpt og med autoritet udstede ordrer. Bagefter skal de stå på mål for dispositionerne. Vagtcheferne i dansk politi bærer et stort ansvar på deres skuldre. En ny national vagtchefuddannelse skal derfor sikre, at de understøttes bedst muligt i deres arbejde via fælles strategier, mål og værktøjer.

AF KARINA BJØRNHOLDT

LOKALE SKIKKE OG HANDLEMÅDER

skal være en saga blot i politikredsenes vagtcentraler. Ligesom man ved større uroligheder kan rekvirere en MIK-delning med indsatsleder fra den ene ende af landet til den anden uden problemer, fordi de er uddannet efter et standardkoncept, skal det samme gøre sig gældende med landets vagtchefer.

- Hovedtanken er, at alle vagtchefer har samme kompetencer og referenceramme. Med andre ord skal de kunne det samme og tale samme sprog. Vagtcheferne er jo politiets nøglepersoner i forhold til uvarslede hændelser, fortæller vicepolitiinspektør på Politiskolen, Michael Agerbæk, om den nye vagtchefuddannelse.

Den er en udmøntning af den eksekutiv strategi, som blev lavet i kølvandet på beredskabsanalysen

efter Utøya. Som noget nyt i dansk politi sætter den eksekutive strategi ensartede og nationale standarder for hele beredskabet – herunder vagtcheferne.

Indblik på tværs af søjlerne

Michael Agerbæk er en af hovedarkitekterne bag uddannelseskonceptet samt projektansvarlig for overgangsuddannelsen for de vagtchefer, der allerede sidder i stolen.

Overgangsuddannelsen er foregået i de respektive politikredse, mens fremtidens vagtchefer bliver samlet fra hele landet og undervist centralt, ligesom de skal have deres certificering i hus, inden de kan bestride vagtchefstillingen.

- En af styrkerne ved overgangsuddannelsen er, at man har kredsens vagtchefer samlet i en hel uge, hvor de

kan udvikle sig selv og vagtcheffunktionen i samarbejde med oplægsholdere fra deres egen politikreds. Det er helt unikt og skaber et godt indblik og synergi på tværs af søjlerne i kredsen, siger Michael Agerbæk.

Kærkomment

Leder af vagtcentralen i Esbjerg, vicepolitiinspektør Finn Schøtt, hilser det centrale koncept for vagtcheferne velkommen.

- Det er et helt specielt metier at være vagtchef. Man kan sige, at de er til eksamen hver dag, for vi i ledelsen har altid fokus på deres seneste vagt og de dispositioner, der blev truffet. Vores vagtchefer er nogle dygtige og gode fyre, men de har et krævende job. Derfor er det kærkomment, at de nu bliver endnu bedre understøttet i deres virke, siger Finn Schøtt. ■

En af hovedtankerne bag certificeringen af landets vagtchefer er, at alle vagtchefer har samme kompetencer og referenceramme. Med andre ord skal de kunne det samme og tale samme sprog. Det fortæller vicepolitiinspektør på Politiskolen, Michael Agerbæk, der er en af hovedarkitekterne bag uddannelseskonceptet samt projektansvarlig for overgangsuddannelsen for de vagtchefer, der allerede sidder i stolen.

Mads Dammark (stående) er udpeget til vagtchef i en øvelse i forbindelse med vagtchefuddannelsen, og det er nu Mads' opgave at træffe hurtige – og ikke mindst rigtige – beslutninger ud fra den teori og de øvelser, som er blevet fyldt på kursisterne i ugens løb. Alt imens de fire instruktører iagttager og noterer ned, hvordan især Mads, men også hans kolleger, agerer.

BAG OM UDDANNELSEN

- Certificeringen af vagtchefer er en udmøntning af den eksekutiv strategi, der blev lavet i kølvandet på beredskabsanalysen efter Utøya. Som led i strategien skal der sættes nationale standarder for beredskabet – herunder vagtcheferne.
- Projektansvarlig er vicepolitiinspektør Michael Agerbæk, Politiskolen.
- I 2015, og ind i første kvartal af 2016, er alle fungerende vagtchefer i dansk politi blevet certificeret efter at have gennemført en uges overgangsuddannelse i egen kreds, afsluttet med en bestået/ikke-bestået udprøvning (eksamen).
- Kommende vagtchefer skal først certificeres, inden de kan sætte sig i stolen. Deres uddannelsesuge foregår centralt, med vagtchefer in spe fra hele landet, og afsluttes med en udprøvning efter syv-trins karakterskalaen.
- For at fastholde certificeringen er der visse rutineringskrav, der løbende skal opfyldes.

INDHOLDET I UDDANNELSEN

- Uddannelsen veksler mellem teori, øvelser og refleksion over egen læring.
- Kursisterne skal blandt andet skiftes til at agere vagtchef under fiktive hændelser – ved alt fra bombetrusler og skybrud til drab og skyderi i et indkøbscenter.
- Den teoretiske del indeholder blandt andet læring om: "At befinde sig i komfortzonen", "Krisestyring i vagtcentralen", "Autoritet i rollen som vagtchef", "At tænke langsomt og hurtigt", "Krisekommunikation og brug af sociale medier ved større varslede og uvarslede hændelser" samt "Efterforskningsmæssige forventninger til vagtchefen".

UD MED RYGRADS- REAKTIONER – IND MED STRATEGIER OG TEORIER

AF KARINA BJØRNHOLDT

Drab i et asylcenter, skyderi i et indkøbscenter, en bombetrussel og et skybrud. Den første uge i marts var exceptionel travl i Syd- og Sønderjyllands Politi. Heldigvis var hændelserne bare fiktive som led i certificeringen af kredsens vagtchefer.

- DET ER OS, DER SIDDER I "FIRST LINE" i 16 ud af døgnets 24 timer, når anmeldelserne kommer ind. Derfor giver det rigtig god mening, at vi nu bliver bedre understøttet i vores disponeringer gennem nationale koncepter og strategier.

Sådan lyder det fra Anders Hansen fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

Sammen med kredsens andre vagtchefer, samt en enkelt kollega fra Færøerne, var han i marts på vagtchefuddannelse. Syd- og Sønderjylland var rosinen i politikreds-pølseenden, og alle vagtchefer i politiet er nu certificeret.

Drab på asylcenter

Uddannelsen løb over en uge med udprøvning (eksamen) den sidste dag.

Torsdag den 3. marts, hvor DANSK POLITI er på besøg i Esbjerg, hersker der en koncentreret stemning i KSN-lokalet. Et rollespil er netop sat i gang af instruktørerne. En af kursisterne, Mads Dammark, bliver udpeget til vagtchefrollen, mens de andre skal agere disponenter, radiooperatør og logførere.

Rollespillet begynder som en hel almindelig dag på jobbet, hvor anmelderne (spillet af instruktørerne) kimer ind

med mindre færdselsuheld, tyverier og så videre. Men pludselig bliver der ringet ind med en anmeldelse om to livløse personer på et lokalt asylcenter. Senere viser det sig, at personerne er døde – sandsynligvis dræbt med baggrund i et religiøst motiv.

Som vagtchef i rollespillet er det nu Mads' opgave at træffe hurtige – og ikke mindst rigtige – beslutninger ud fra den teori og de øvelser, som er blevet fyldt på kursisterne i ugens løb. Alt imens de fire instruktører iagttagere og noterer ned, hvordan især Mads, men også hans kolleger, agerer. Hvilken

Der arbejdes koncentreret i vagtcentralen i Esbjerg. Der er sket to drab på et asylcenter, og der er mange tråde at holde styr på. Heldigvis er det kun en øvelse i forbindelse med certificeringen af politiets vagtchefer. Og det giver god mening, synes Anders Hansen (forrest i billedet) fra Syd- og Sønderjyllands Politi:
- Det er os, der sidder i "first line" i 16 ud af døgnet 24 timer, når anmeldelserne kommer ind.

slags situation er der tale om? Hvilken strategi skal benyttes? Hvilke operationelle mål skal opnås? Og via hvilke manøvrer kan disse mål opnås? Er der eksempelvis behov for at oprette et KSN-1, -2 eller -3? Og bør RKS underrettes som følge af de religiøse undertoner i drabene?

Skulle kunne forklare sig

En generel udfordring i jobbet som vagtchef er at forblive på det operationelle niveau. Det er vagtchefen, der skal tænke tankerne, mens andre – beredskabet – skal udføre dem. Sådan lyder en af pointerne fra instruktørerne.

- Det er vigtigt, at I bliver på det operationelle niveau. I skal have forståelse for det strategiske niveau og en viden om det taktiske niveau, men lad nu indsatslederen eller delingsføreren stå for udførelsen "i marken".

Flere af kursisterne kan godt nikke genkendende til tendensen med at "falde ned på" det taktiske niveau, ligesom de er bevidste om, at de ofte opererer på rutinen uden måske helt at være skarpe på, hvad der ligger af strategier, viden eller actioncards på de situationer, de skal lave dispositioner for.

- For eksempel i går da vi havde en case med et skybrud. Det blæser altid her i kredsen, og så stiger vandet, og man ved pr. intuition, hvad man skal gøre. Men nu skal vores disponeringer disseseres ud i teorier og værktøj, siger en af kursisterne.

Men det giver rigtig god mening i dagens Danmark, forklarer instruktør

Bent Olsen fra Københavns Politi:

- Som vagtchefer skal vi ofte kunne forklare, hvilke love, regler og strategier, vi benytter os af over for journalister, for eksempel i forbindelse med demonstrationer. Det mærker vi ofte i Københavns Politi. Det er ikke nok bare at sige, at vi disponerede efter, hvad der efter vores mening var det rigtige.

Kunsten af få delt viden

En anden akilleshæl i vagtchefernes arbejde kan være, at vidensdelingen på tværs af politisøjler og afdelinger ikke altid fungerer optimalt. Måske er der særlige forhold i et SUB-område (Særligt Udsatte Boligområder), som vagtcheferne bør kende til fra lokalpolitiet, så de kan klæde patruljerne, som de sender ind i området, bedst muligt på. Er der en fædregruppe, som kan trækkes på? Skal man undgå blå blink for ikke at optrappe konflikterne i nogle af områderne? – og så videre.

Uddannelsesugen byder derfor også på indlæg fra flere afdelinger i kredsen i forsøg på at kitte den viden, man sidder med i de forskellige søjler/afdelinger, sammen med vagtchefernes hverdag. På den måde får de et bedre kendskab til, hvad der rører sig i kredsen og kan bedre vurdere, hvilke indsatser de skal sætte i værk, når de er på vagt.

Certificering holder én skarp

Henrik Sønderkov, vagtchef siden 2007, er glad for at få sat mere teori på sit arbejdsområde og fokus på egen kunnen.

- Det er godt at få et fælles, nationalt

sprog. At benytte de samme termer og være klar over, hvad andre præcist mener, når de forskellige beredskabsniveauer og -trin omtales. Mine forcer er, at jeg er god til at bevare overblikket samt at træde tilbage og lade medarbejderne udføre arbejdet, mens jeg følger udviklingen. Kombineret med en viden om, hvornår jeg skal gribe ind. Omvendt kan jeg blive bedre til alt. For man bliver jo aldrig perfekt, siger Henrik Sønderkov.

Hans kollega, Anders Hansen, er p.t. udlånt til leder af den KSN, der er oprettet i Padborg i forbindelse med den midlertidige grænsekontrol. Ellers er han leder af patruljetjenesten i Aabenraa samt vagtchef-sponsor.

- Det er et rigtig godt kursus til at få banket noget rust af. Det er fire-fem år siden, jeg sidst har fungeret som vagtchef. Det er positivt, at vi i dag skal certificeres, for det holder os skarpe, mener han og tilføjer, at et nationalt koncept, hvor alle skal kunne det samme, også åbner op for, at man kan sponsere for hinanden på tværs af kredsgrænser, hvis for eksempel en kreds har behov for at sende alle sine vagtchefer på en temadag. Jobrotation mellem kredsene kan også blive nemmere.

Eksamen den næste dag frygter han ikke:

- Ja, jeg har lært nogle nye begreber, men jeg burde kunne det her. Jeg har tænkt mig at gribe eksamen an som en voldsom hændelse, hvor det gælder om at bevare roen og svare på spørgsmålene, smiler Anders Hansen. ■

- FØRST MÅ MAN VINDE DERES TILLID OG RESPEKT

Politiinspektør Benny Tollestrup, fra Sydøstjyllands Politi, rejste medio april til Irak for at beklæde en international toppost. Faktisk er det den højeste stilling i en international mission, dansk politi hidtil er blevet tildelt. Benny Tollestrup går da også ydmygt til opgaven, selvom han er forberedt til fingerspidserne.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Over 20 års ledererfaring i dansk politi, udsendelse til Afghanistan samt en målrettet efteruddannelse med henblik på at kunne bestride en højtstående, international stilling har tilsammen givet pote for 55-årige Benny Tollestrup, der til hverdag er politiinspektør i Sydøstjyllands Politi.

I midten af april pakkede han sin kuffert og drog afsted til Bagdad i Irak. Her skal han være særlig rådgiver for det øverste embedsniveau i FN's fredsmission i Irak. Det er det højeste rådgiverniveau, som en dansk politian-sat har haft i en international mission.

- Det er en rigtig interessant stilling på det strategisk politiske niveau. Jeg skal blandt andet arbejde med det nationale politi i Indenrigsministeriet og samarbejde med den nationale sikkerhedsrådgiver, hvor FN bliver min organisatoriske platform. Endvidere skal jeg deltage i det bilaterale samarbejde med mange andre lande. Der vil også være et tæt samarbejde med Udenrigsministeriet og Rigspolitiet i Danmark. Blandt andet med henblik på at udvikle og gennemføre uddannelse af det irakiske politi, hvor man gør brug af den danske polititræner-pulje,

fortæller Benny Tollestrup til DANSK POLITI inden hans afrejse.

Bedrevenhed kan ikke bruges

På cv'et har Benny Tollestrup over 20 års ledelserfaring i dansk politi. Blandt andet som linjechef for lokalpoliti og beredskab, og han har tillige holdt foredrag for andre danske instanser om krisestyring. Det internationale arbejde lugter lidt af det samme, mener Benny Tollestrup, der har været udsendt på den internationale mission i Afghanistan - EUPOL - i 2012/2013. Her var han

Benny Tollestrup i kursuslokalet på træningscentret i Nairobi.

kontingentleder for dansk politi samt chefrådgiver for en lederuddannelse og ligeledes for opbygning og udvikling af kurser, der kunne hjælpe afghansk politi med at indføre alarmcentraler og et indsatslederkoncept.

- En erfaring, jeg har taget med fra Afghanistan, er, at hvis jeg som rådgiver skal blive respekteret og hørt, så skal jeg først forstå situationen i landet og den kontekst, som samarbejdet skal foregå i. Derfra kan man så sammen komme videre på en fælles forståelse af, at man er der som politikorps og ikke som en bedrevidende

rådgiver. Hvis man skal have en chance for at flytte noget, må man først vinde respekt og tillid hos dem, man gerne vil hjælpe. Og de skal desuden føle ejerskab til projekterne, fortæller Benny Tollestrup.

Massiv efteruddannelse

Da han vendte hjem fra Afghanistan, havde han fået blod på tanden for at fortsætte ad det internationale spor, som politiinspektøren anser som en naturlig udbygning af hans politifaglighed. Derfor tog han en snak med sin egen ledelse i Sydøstjylland og med

Rigspolitiets internationale afdeling for at høre, om de også syntes, at det var en god idé. Det gjorde de, og så blev Benny Tollestrup tilmeldt et ambitiøst efteruddannelsesprogram for at klæde ham bedst muligt på til en toppost i en international mission.

I 2014/2015 deltog han i et politisk, strategisk kursus for politi, militær og civile personer – eksempelvis ambassadører og embedsfolk fra ministerier – i EU-regi (The Common Security and Defence Policy). Kurserne blev holdt i henholdsvis Bruxelles, Lissabon, Riga og Wien, hvor deltagerne besøgte

Lederkurset i Afrika indeholdt konfliktscenarier, som foregik i en øvelsesby.

forskellige internationale organisationer og kom hele vejen rundt om det internationale arbejde.

I november 2015 var Benny Tollestrup afsted på et EU-seniorlederkursus, hvor man målrettet fulgte topstillinger i forskellige internationale missioner - først to uger i Bruxelles og siden to uger i Brügge.

Sluttelig var Benny Tollestrup i februar i år på et 14-dages lederkursus i Nairobi i Kenya, holdt af Den Afrikanske Union i samarbejde med FN. Den Afrikanske Union er en sammenslutning af 53 afrikanske lande, som forsøger at fremme demokrati, menneskerettigheder og udvikling i Afrika. Mange af deltagerne var fra militær- og politistyrker i afrikanske lande, hvor der er internationale missioner.

- Det gav en helt anden dynamik at samarbejde med mennesker, som har oplevet krige og konflikter tæt på. Endnu engang fik jeg slået fast, hvor vigtig det er at opbygge en fælles forståelse og tillid, hvis samarbejdet skal lykkes. Derfor går jeg også til min nye stilling i Irak med stor ydmyghed. Jeg skal ned og hjælpe til i et land, der har været i krig i rigtig mange år, og som nu plages af terrorangreb. Tilmed er Irak i en meget kompleks situation med et naboland - Syrien - hvor krigen raser, siger Benny Tollestrup.

Han skal foreløbig være udsendt i et år. ■

STOR ANERKENDELSE AF DANSK POLITIS KOMPETENCER

Der ligger en kæmpe opgave foran Benny Tollestrup som seniorrådgiver i det irakiske indenrigsministerium, der tæller ikke mindre end 700.000 ansatte. Det er en stor cadeau til Benny Tollestrup - og til dansk politi generelt - at danske politikompetencer kan bruges til at rådgive på top-embedsmandsniveau.

Det fastslår politikommissær Flemming Bech fra afsnittet Internationale Politisamarbejder under NEC:

- Det giver en stolthed, at et lille land som Danmark kan bidrage til at løse verdens problemer på det her niveau, siger Flemming Bech, der har kontakten med Udenrigsministeriet.

Det er ministeriet, der har ønsket, at Danmark får indflydelse på Iraks reform af landets sikkerhedssektor, men det krævede, at dansk politi kunne levere en egnet mand til posten som seniorrådgiver. Og det kunne man altså i form af Benny Tollestrup.

NYT FRA FORBUNDET

Fornuften sejrede i Landsretten

Politiassistenten Hari Stojanovic fik en fartbøde under udrykningskørsel med en psykisk syg mand. Byretten fastholdt, at han skulle betale bøden, til trods for, at han både havde udvist godt skøn og fulgt praksis. I marts fik politiassistenten så medhold i Landsretten. Det er den første væsentlige afgørelse på området, der går politiets vej midt i den totale forvirring i forhold til reglerne for udrykningskørsel. - Der er så stor usikkerhed i forhold til, om vi kan passe vores arbejde uden at få en bøde. Her sejrede fornuften endelig, fortæller 43-årige Hari.

"Mand amok".

Sådan lød tilkaldet, som sendte Hari Stojanovic og en kollega til en villavej syd for Ringsted en april dag for to år siden.

En traumatiseret krigsveteran, der var kendt af politiet for at være udad-reagerende, skulle bringes til den psykiatriske skadestue. En tur på små 40 kilometer eller en halv time.

- Vi fandt ham liggende sammenkrøllet på gulvet med knyttede næver og meget fjern, og fik ham til frivilligt at gå med ind i patruljebilen. Men han var svær at få kontakt med, meget svingende og helt klart ude af fatning, fortæller Hari Stojanovic.

Som det er praksis, forsøgte politifolkene derfor at få transporttiden skåret så meget ned, som muligt under hensyn til trafikale forhold.

Den psykisk uligevægtige mand sad på bagsædet sammen med kollegaen. Han var ikke i håndjern, og det var svært at regne ud, hvilken retning han ville reagere undervejs. Erfaringsmæssigt kan den slags transporter udvikle sig i alle retninger, og kom han i affekt og reagerede voldsomt ville det være særdeles farligt at tumle rundt med en uforudsigelig person uden for kontrol og uden nogen smertetærskel.

Det skal gå stærkt under ordnede forhold

Hari Stojanovic har 10-12 lignende transporter om året. Tvangsindlæggelser af

psykisk syge, som har glemt at tage deres medicin fylder stadig mere i beredskabsarbejdet.

- Det er den slags opgaver, hvor vi skal bruge hele værktøjskassen af psykologi, dialog og fokus for at bevare roen hos personen og for at have overblik. Vi sætter selvfølgelig hverken blink eller horn til, eller kaster bilen rundt. Det gør vi aldrig i den slags sager, hvor det handler om at stresser den syge mindst muligt. Men det handler også om at få dem hurtigt derhen, hvor de kan få behandling og hjælp, fortæller politiassistenten.

Det betød, at han trådte på speederen, hvor forholdene og trafikken tillod det. Også da han passerede en ATK-bil og blev blitzet til at køre 74 kilometer i timen, på en strækning, hvor hastegsgrænsen var 60 kilometer i timen. Politifolkene i bilen meldte det ind på radioen, så det kunne blive slettet. De kørte jo udrykningskørsel.

Så vidt så godt.

Undervejs faldt den psykisk ustabile passager til ro. De to politifolk kunne igen føre en samtale med ham, og derfor sænkede Hari Stojanovic hastigheden til det skilte resten af turen.

Tilbage på stationen fik han at vide, at han skulle skrive en notits på episoden.

- Jeg havde gjort mit arbejde, så jeg skrev transport af psykisk syg, siger han.

Notitsen blev dog ikke godkendt, og heller ikke den næste, hvor han uddybede forløbet. Til gengæld blev han senere præsenteret for en færdselsbøde på 1.500

kroner med beskeden om, at han kunne betale den eller tage den i retten.

- Min reaktion var straks, at så tager jeg den i retten. Jeg havde bare passet mit arbejde. Jeg havde udført det godt og korrekt. Jeg kontaktede politiforeningen og de ville gerne hjælpe mig.

Sagen kom for byretten i Roskilde, hvor dommeren ikke mente, at Hari Stojanovic havde kørt begrundet udrykningskørsel. Han blev den 11. juni 2015 dømt til at betale bøden.

- Dommeren mente altså, at hun åbenbart vidste mere om politiarbejde, end os selv, fortæller politiassistenten.

Sagen blev anket til Østre Landsret.

Pure frifundet

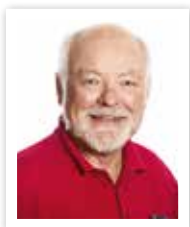
Den 10. marts i år afsagde Landsretten sin dom, der frifandt Hari Stojanovic, og tilmed gav ham medhold i, at det havde været påtrængende nødvendigt at køre udrykningskørsel under de gældende forhold. Dommen er den første klare af sin art, og danner præcedens på et væsentligt område af politiets arbejde, som har været omfattet af usikkerhed.

- Det blev da modtaget med jubel af mig og mine kolleger. Netop usikkerheden i forhold til, hvornår vi må køre udrykningskørsel er noget der fylder meget. Vi ved eksempelvis, at vi skal følge sager, hvor folk taler i mobiltelefon, mens de kører, men vi ved ikke om vi må eftersætte dem uden at få en bøde, siger Hari Stojanovic.

Trivsel i en krisetid – er det muligt?

Lige nu arbejder Rigspolitiet på en trivselsundersøgelse, der skal erstatte konceptet for tidligere af slagsen. Der kommer fokus på at følge op – ligesom man ikke er bange for røde tal i en krisetid. På den måde kan det faktisk lade sig gøre at skabe ændringer til det bedre, mener Jørgen Olsen, formand for Rigspolitiforeningen og medlem af Politiforbundets Forhandlingsudvalg.

Hvorfor overhovedet bruge tid på en trivselsundersøgelse i en tid, hvor arbejdspress fylder alt?

- Det skal vi, fordi vi er nødt til at se på, hvad vi kan ændre på trods af de vilkår, der hersker i øjeblikket. Der er ganske sikkert en del, der vil føle sig provokeret

over, at man laver en sådan undersøgelse på dette tidspunkt. Når man igen har haft en ugentlig arbejdstid på 60 timer, og så får et spørgeskema serveret, så kan det være svært at se meningen. Men det forarbejde, jeg har set indtil nu, viser, at man fra Rigspolitiets side rent faktisk har tænkt sig at tage det her alvorligt. Så jeg vil opfordre til, at man tager sig tiden.

Hvad er anderledes end tidligere?

- Der er stort fokus på at følge op. Og man er ikke bange for at anerkende, at folk er pressede. Tidligere har man fokuseret utrolig meget på at sammenligne med tidligere år, i stedet for at arbejde på de problemer, undersøgelserne gav udtryk for. For

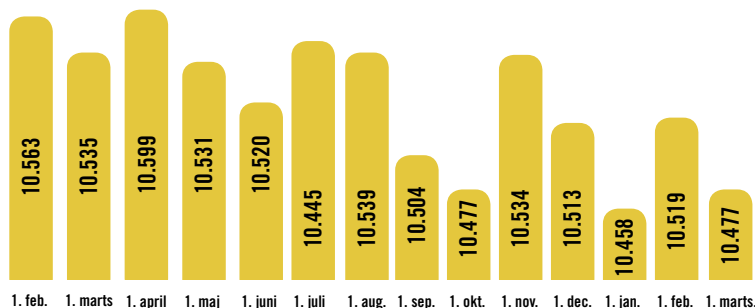
eksempel lavede man ikke trivselsundersøgelse i tiden omkring Politireformen, fordi man vidste, at mange havde det dårligt. Men det burde man nok netop have gjort, så man kunne arbejde med de aspekter, sådan en undersøgelse kunne vise. Desuden er vi som medarbejderorganisationer blevet inddraget og lyttet til i et væsentligt større omfang end nogensinde før. Man har lyttet til, hvad der har været problemet med de tidligere undersøgelser, så man kan sørge for ikke at begå de samme fejl igen.

Hvad kommer undersøgelsen til at bestå af?

Der bliver en afrapportering af det psykiske arbejdsmiljø, en ledelsesevaluering og en egentlig trivselsundersøgelse. De to sidste skal danne baggrund for en samlet opfølgning, fordi man anser ledelsen for at være et væsentligt element i trivslen på arbejdspladsen.

Trivselsundersøgelsen bliver sendt ud i kredsene medio november.

ANTALLET AF POLITIFOLK I 2015/2016

HVERDAGENS HELTE

De klarer det meste på hjemmefronten. Henter og bringer børnene, smører madpakkerne, handler, laver mad og tager alene til diverse arrangementer.

Ægtefællerne til danske politifolk er måske dem, der trækker det hårdeste læs i en tid fyldt med politiopgaver. Det fik chefpolitiinspektør Klaus Arboe Rasmussen at mærke, da han vendte ansigt til musikken den 29. marts. Her havde Kollegastøtteordningen i Midt- og Vestjyllands Politi inviteret politifolk fra Silkeborg og ægtefæller/kærester til middag - med mulighed for at stille kritiske spørgsmål til ledelsen.

Fagbladet DANSK POLITI var med - og talte før arrangementet med to par, der tydeligt mærker politiets virkelighed på hjemmebanen.

- VI HAR INDRETTET VORES LIV EFTER, AT ALEX ER I POLITIET

Da Alex Baastrup fik tvangsudbetalt sin afspadsering, købte han en møgdyr kaffemaskine. Han drikker ikke selv kaffe – men det gør hans kone, og det er hende, der trækker det tunge læs i familien, når han selv er sendt til grænsen. Livet i en politifamilie anno 2016 ser meget anderledes ud end for bare få år siden.

Jane og Alex Baastrup.

Af Tania Kejser

Alex Baastrup, 38 år, er politiassistent i beredskabet i Silkeborg. Han har netop gjort op, hvor meget han var væk fra hjemmet sidste år - 31 overnatninger blev det til, på grund af grænsekontrol og bevogtning i København.

- Derudover har der været en del lange vagter, hvor jeg først er kommet hjem, når familien er gået i seng. Vi har to fodboldhold i Superligaen, og det trækker på ressourcerne, fortæller Alex Baastrup.

Hjemme hos familien Baastrup har de efterhånden vænnet sig til en hverdag, hvor det er mor, der står for det meste.

- Min familie ved jo godt, at de ikke skal regne med, at Alex kommer med, når de inviterer. Jeg sidder alene til sammenkomster i børnehaven, til fester og arrangementer. Når han er afsted en hel uge ad gangen, sidder jeg ikke og ser fjernsyn om aftenen. Så skal jeg handle, smøre madpakker, vaske op, pakke tasken, hjælpe med

lektierne. Heldigvis har jeg mulighed for at flekse på mit arbejde, men de timer skal jeg jo lægge på et andet tidspunkt. Vi har indrettet vores liv efter, at Alex er i politiet, fortæller Jane Baastrup. Hun er 36 år, uddannet sygeplejerske og arbejder i Silkeborg Kommune.

Hårdt arbejde eller cafe latte?

De mange timers ekstra arbejde påvirker ikke Alex Baastrup synderligt.

- Når jeg arbejder over, går det ikke ud over mig, men min familie. Jeg savner jo mine børn og at være derhjemme. Men selve arbejdet oplever jeg ikke som hårdt, siger Alex Baastrup.

Til gengæld er der nok at lave for Jane i en familie med to drenge på fem og syv, når Alex bliver sendt afsted.

- Jeg tænker ikke, at hele verdenen ramler. Vi klarer os, også uden ham. Det værste er, at man ikke selv har et liv. Jeg kan ikke gå til noget, for jeg ved ikke, hvornår han er hjemme. I hverdagen er det mig, der står med børn, der

savner deres far, og skal have tingene til at hænge sammen med legeaftaler, skole/hjem-samtaler og syge børn. Og nogle gange koger jeg da også over. Jeg har haft ringet til Alex ved grænsen, hvor alt bare sejlede, og skældt ham huden fuld. Men han kan jo ikke gøre for det, det er jo hans arbejde, siger Jane.

Ingen kan sige noget om, hvor længe politiet skal udøve grænsekontrol - og det er i det hele taget ikke til at vide, hvornår politiarbejdet vender tilbage til mere tålelige tilstande.

- Der er ikke noget, der bliver for hårdt for Alex. Jeg ville blive stresset, hvis jeg var ham. Men sådan tænker han ikke. Vi skal også passe på, at vi ikke forventer for meget af livet, siger han til mig - vi må forvente en vis arbejdsbyrde, livet er jo ikke cafe latte og shopping. Sådan er han. Det kan godt være lidt hårdt at leve op til, fordi jeg godt kan lide cafe latte og shopping. Bare en gang imellem. ■

Malene Gelardi Teisel og Lars Mark Daubjerg.

- VENNER OG FAMILIE REGNER IKKE SÅ MEGET MED OS MERE

Som politiansat er du aldrig fredet, når vagtplanen er fyldt med huller. Malene Gelardi Teisel og Lars Mark Daubjerg, begge politiassistenter i beredskabet i Silkeborg, skal giftes til maj. De har taget ferie for at være sikre på at kunne få fri på deres bryllupsdag.

Af Tania Kejser

Én politiansat i familien er nok. Hos Malene og Lars er de to. Det betyder, at en stor del af fritiden går med at planlægge, hvem der kan være hjemme hos børnene. Til gengæld slipper de for at skulle forklare hinanden vilkårene på arbejdspladsen politiet - dem kender de til hudløshed.

- Lars og jeg kender situationen, fordi vi begge er i den. Vi kender frustrationerne og kender systemet. Jeg har ofte været bekymret for kolleger, der ikke tør tage hjem og fortælle, at vagterne bliver lavet om igen, og jeg har set frustrationen over, at dem derhjemme har svært at forstå det, siger Malene Gelardi Teisel.

På den anden side er ulemperne ved at få to umulige vagtskemaer til at gå op i en familie, hvor der er tre børn på henholdsvis seks, 12 og 15 år.

- Jeg kan få ondt i maven, når nogen bliver syge på arbejdet. Betyder det så, at vi skal lave vores planlægning om? Vi snakker rigtig meget om planlægning derhjemme for at få det til at passe. Det er svært at koble fra. Det kører rundt hele tiden. I sommerferien var jeg nødt til at holde øje med min mail hver dag, fordi det strømmede ind med ændringer. Hvis ikke jeg var opmærksom og reagerede, skulle

jeg møde ind til vagter, som slet ikke gik op med familielivet, fortæller Malene.

Sig selv nærmest

De to politifolk kører begge i beredskabet og er altså på skiftehold. De forsøger at holde fri i de samme weekender, så følelsen af at være en familie stadig er til stede.

- Vi værner om vores fritid. Men vi kan godt mærke, at venner og familie ikke regner så meget med os mere. Vi skal jo altid tjekke med vagtplanen, om vi har mulighed for at komme - og det har vi ofte ikke. Jeg har netop gået kalenderen igennem og kan se, at vi har aflyst seks ud af otte invitationer til større arrangementer inden for det sidste halve år. Hvis vi så kommer, er det oftest kun den ene af os, der kan. Malene har været på arbejde på to af børnenes tre fødselsdage, fortæller Lars Mark Daubjerg.

De mange frustrationer over planlægningen gør, at en ubehagelig følelse af egoisme sniger sig ind. Man er nødt til at passe på sig selv.

- Jeg griber mig i at blive nervøs, når en kollega er syg. Man bliver sig selv nærmest i et system, der i den grad mangler overskud. Hvor der simpelthen er for få folk. Og hvor ledelsen gør alt, hvad de kan for at planlægge, men trods alt ikke kan trylle flere kolleger frem, end vi er. Vi har jo fået at vide af rigspolitichefen, at vi bare skal holde ud to år mere - men det er altså lang tid under de her omstændigheder, siger Lars Mark Daubjerg.

Man bliver lidt udbrændt

Før i tiden var det politiarbejdet, der drev værket. Nu kommer planlægningen i første række.

- Man bliver lidt udbrændt, for det trækker tænder ud at overleve arbejdsmæssigt. I princippet ærgrer jeg mig over, at de folk, vi afgiver til grænsekontrollen, gør, at der bliver skåret ned på politiarbejdet i kredsen. På den anden side kan jeg godt se, at der er brug for prioriteringerne. Men den faglige stolthed bliver lagt lidt på hylde i disse år. Vi møder heller aldrig ind og planlægger en særlig indsats længere. Der er ingen, der har lyst til at gøre noget ekstra. De, der altid har været ildsjæle, er også slukket. Folk er trætte efter syv dage i København med tungt udstyr. Jeg er ked af at se, at systemet får kål på dem, der har den største arbejdsiver, siger Malene Gelardi Teisel. ■

Det begyndte med et ultimatum

Niels Gøttler er med i Kollegastøtteordningen i Midt- og Vestjyllands Politi. Han tog initiativet til en middag, hvor politifolk og deres ægtefæller/kærester kunne stille kritiske spørgsmål til ledelsen.

- Ideén opstod, fordi jeg hørte om en kollega, hvis kone havde stillet ham stolen for døren. Enten sagde han op, eller også blev de skilt. Jeg ved, at der er mange kolleger, der har det svært med at komme hjem og fortælle om ændringer i vagtplanen og inddragne fridage. Derfor ville jeg gerne give ægtefællerne muligheden for at skyde på ledelsen, og ikke på deres mand eller kone, fortæller Niels Gøttler.

Den mulighed blev grebet af forsamlingen. Fra salen lød forskellige udmeldinger med samme omdrejningspunkt. Der er alt for få folk. Beredskabet og efterforskningen i kredsene kører på det allermost skræbete niveau - og alligevel bliver der knoklet som aldrig før:

- Fint at I tager jer af befolkningen. Men hvornår begynder I at tage jer af jeres egne folk? Det her får alvorlige konsekvenser for familier og børn. Hvad gør vi ved den uforudsigelighed, der er den største stressfaktor overhovedet? Jeg tror ikke, I har set konsekvenserne af det endnu.

- Hvornår fortæller I os, at vi får styr på det her? Kvinder i dag har også karrierer, vi lever ikke for at gøre alt arbejdet i hjemmet.

- I er nødt til at melde ud til politikerne, at enten giver I os nogle flere folk, eller også løser vi ikke alle de opgaver, som I giver os. Eller også bliver vi altså flere, der finder noget andet at lave.

Den ledelsesrepræsentant, der så blev skudt på, var chefpolitiinspektør Klaus Arboe Rasmussen. Han havde kort forinden udskiftet Midt- og Vestjyllands Politi med samme titel i Østjylland. Ikke desto mindre stillede han op til arrangementet, hvor omkring 80 politifolk med respektive mænd og koner deltog.

- Det her kunne ikke lade sig gøre uden medarbejderne og deres loyalitet. Og jeg anerkender fuldt ud, at 2015 var et hårdt år. De erfaringer, vi har fået på planlægningsfronten, bruger vi naturligvis. Og jeg ved, at der bliver gjort alt, hvad vi kan, for at planlægge så langsigtet og godt som muligt, så vi tager de hensyn, vi kan. Men situationen ER uvis, og jeg kan ikke love, at 2016 bliver bedre, end 2015. Dog skal vi her i kredsen ikke længere klare bevogtningsopgaver i København, og det giver muligheden for at planlægge mere langsigtet, så man som ansat ved, hvordan skemaet nogenlunde ser ud. Så er det op til ledelserne at tage ansvaret for de ting, vi ikke kan nå, sagde Klaus Arboe Rasmussen.

NYT FRA FORBUNDET

104.794

Så mange har set periodens absolut mest populære opslag på Politiforbundets Facebook-side. Det drejer sig om opslaget, hvor en kvindelig kollega efterlyste en nedslidt kollega, fordi hun var bekymret for hans velbefindende:

Kære kollega

Jeg kender dig ikke, men vi mødte hinanden i dag tilfældigt. Mens vi små-sludrede ringede din tjeneste-telefon. Du tog den og efter kort tid sagde du meget frustreret i telefonen, at det simpelthen ikke kunne passe, for du havde nu arbejdet 9 weekender i træk! De ville have dig på arbejde igen. Fandt aldrig ud af, hvad

det endte med. Da du havde lagt på var du meget oprørt. Du fortalte meget vredt/frustreret, at du stort set ikke havde haft fri siden jul og at du i julen havde haft 9 12-timersvagter i træk. Du fortalte mig, at der blev ringet hele tiden. Du fortalte mig, at du ikke kunne mere og at du hadede dit arbejde. Du fortalte, at arbejdet havde kostet dig dit ægteskab. Du fortalte, at du ville gøre alt for at komme ud af dette firma... Du afsluttede din "falling down" med at undskylde, at dine frustrationer endte med at gå ud over mig... og så gik du...

Kære kollega: Jeg føler med dig og du gjorde et stort indtryk på mig. Jeg har virkelig ondt af dig. Du var/er en presset mand, og jeg er ked af, at jeg intet kan gøre for at hjælpe dig. Jeg er

kun glad for, at dine frustrationer gik ud over mig og at du kom af med det... - jeg håber af hele mit hjerte ikke, at der er alt for mange af vores kollegaer, der går rundt og har det som dig, men jeg frygter, at jeg tager fejl.

Jeg håber, at du på en eller anden måde kommer på rette spor igen og at der er andre i dit liv, som "holder øje med dig" og måske opfordrer dig til at få noget hjælp. Det er ikke nogen skam, og du virkede til at være en en mand, som stod lige på kanten...

Jeg begriber simpelthen ikke, hvorfor der ikke er nogen der tager krisen i vores firma alvorligt... Folk er ved at knække.

Efter de mange delinger og likes har den efterlyste kollega kontaktet Conni fra Nordsjællands Politi.

Gode ledere er afgørende for trivsel – især under forandringer

Når ledelsen er dårlig til at håndtere organisatoriske ændringer, sammenlægninger, flytninger med videre, vokser antallet af sygedage blandt medarbejderne. Det dokumenterer en undersøgelse fra FTF, der bygger på svar fra 6.200 ansatte i den offentlige sektor. De FTF'ere, der oplever meget ringe ledelsesmæssig håndtering af forandringer, har cirka 10 årlige sygefraværdsdage, og godt 20 procent er stressede.

- Der bør indføres et krav om, at alle nye ledere med personaleansvar inden for det første år gennemfører en solid efteruddannelse om psykisk arbejdsmiljø. Fokus skal være på forebyggelse, fastholdelse og kendskab til såvel risikofaktorer som positive faktorer, der kan fremme et godt psykisk arbejdsmiljø. Det vil gavne alle parter - både private og kommunale arbejdsgivere, siger Bente Sorgenfrey, der er formand for FTF.

Mød Politiforbundet på Folkemødet 2016

Når Bornholm fra den 16. juni flerdobler sit indbyggertal under fire dages Folkemøde, er Politiforbundet med. Formand Claus Oxfeldt og næstformand Claus Hartmann er værter ved to forskellige arrangementer - nemlig fredag den 17. juni klokken 14.30-15.30 i PFA's telt og lørdag den 18. juni klokken 11.30-12.30 i FTF-A's telt. Her sætter Politiforbundet fokus på politiets vilkår lige nu. Hvis du ikke selv har vagten på Bornholm, så følg med i dækningen af arrangementet på Politiforbundets Twitter og Facebook.

- Folk kan godt lide deres politi, de vil have, at der skal være politifolk, og de har enorm tillid til politiet. Det så vi tydeligt sidste år på Bornholm, hvor alt emmede af krise og hast og utryghed forud for mødet, men hvor tryghed og tillid blev resultatet. Jeg var så stolt over, hvor flot politiet løste opgaven, og hvor stor og fortjent ros der var til politifolkene. Det skal vi selvfølgelig bruge som løftestang under Folkemødet til at fortælle, at den slags politi-arbejde ikke er en naturlov, siger Claus Oxfeldt.

Tjenesterejser giver mulighed for fradrag

Når du udstationeres til et midlertidigt tjenestested, er der mulighed for fradrag på selvangivelsen. Politiforbundet har bedt Deloitte om at udarbejde en vejledning og en udregningsmodel til hvordan. Du finder begge dele på www.politiforbundet.dk under Medlemsinformation/Løn. Har du spørgsmål ud over vejledningen, skal de stilles til SKAT.

Lægger du låg på dine holdninger?

Selvrensning og lukkethed er en giftig cocktail for både den enkelte medarbejder og for offentlige arbejdspladser, advarer forsker. Hvis man som ansat i det offentlige ikke tør ytre sig om møgsager eller dårlig service til borgerne, kan det medvirke til stress. Det skriver Ugebrevet A4.

Det er adjunkt Pelle Korsbæk Sørensen, der i en ph.d.-afhandling har undersøgt, hvad det betyder for offentligt ansatte, når kulturen på arbejdspladsen gør, at man holder sine frustrationer over arbejdet for sig selv. Han indfører begrebet "moralisk stress", der opstår, når ansatte føler, at de ikke åbent kan kritisere negative forhold på deres arbejdsplads.

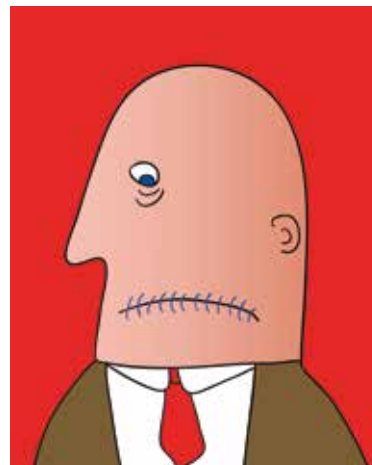
- Hvis du må lægge bånd på dine ytringer om dit arbejde, så hober

presset sig op - ligesom i en tryk-koger. Til sidst kan du ende med at resignere, føle dig udbændt, forlade arbejdspladsen eller gå psykisk ned, fortæller Pelle Korsbæk Sørensen til Ugebrevet A4.

Ph.d.-afhandlingen tager sit udgangspunkt i en undersøgelse blandt 1.700 erhvervsaktive medlemmer af Dansk Magisterforening. Men forskeren er bekymret for, at problemstillingen kan være yderst aktuell på arbejdspladser i FTF-regi. Og det er man sådan set også hos FTF, der oplever begrebet moralisk stress hos flere medlemsgrupper.

- Nedsikringer og ændringer i strukturerne gør, at rigtigt mange i det offentlige er bange for at miste deres job. For nogle af dem betyder angsten, at de afholder sig fra at

fremsætte kritik eller resignerer og siger, at "den ballade og det bøvl må andre tage sig af", siger Bente Sorgenfrey, formand for FTF.

POLITIVETERANER

ET SKRIDT PÅ VEJEN MOD LIGESTILLING AF VETERANER

I marts vedtog Folketinget et beslutningsforslag, der giver politiveteraner med PTSD lov til – i relevant omfang – at benytte sig af Forsvarets veterancentre. Det vil betyde mulighed for at få adgang til en lang række ydelser, ekspertise i håndteringen af PTSD med videre. Hidtil har centrene været forbeholdt soldaterveteraner. En urimelig forskelsbehandling, mener Jørgen Holstener Larsen, pensioneret politimand med svær PTSD, som har været primusmotor for at få ændret praksissen.

Af Karina Bjørnholdt

En symbolsk sejr.

Sådan kalder Jørgen Holstener Larsen Folketingets beslutning om, at politifolk, der har været udsendt i international tjeneste til konfliktområder, og som har pådraget sig PTSD eller lignende skader på helbredet, fremover får ret til at benytte sig af Forsvarets veterancentre.

Under andenbehandlingen af beslutningsforslaget, fremsat af SF, blev sætningen om, at politiveteraner skal kunne benytte sig af centrene "på lige vilkår" med veteraner fra Forsvaret dog ændret til "i relevant omfang", for at De Konservative kunne stemme for.

- Men overordnet set er beslutningsforslaget et skridt i den rigtige retning. Jeg havde dog gerne set, at politifolk, der pådrager sig PTSD i forbindelse med deres arbejde herhjemme, også fik samme mulighed. Det er jo ikke kun under missioner, at politiarbejdet kan være så belastende, at man udvikler PTSD. Men det her er det første skridt på vejen, og så håber jeg på et bredere perspektiv senere hen, siger Jørgen Holstener Larsen, der i tæt samarbejde med SF har været med til at formulere beslutningsforslaget.

Hvordan og hvorledes politiveteranerne kommer til at gøre brug af Forsvarets veterancentre, der er placeret rundt i hele landet, skal en arbejdsgruppe nedsat af Rigspolitiet til at se på. Det er for eksempel ikke sikkert, at alle de ydelser, som Forsvaret tilbyder sine veteraner (se faktaboks på modsatte side), er relevante for politiets veteraner.

Har stadig behov for hjælp

Personligt ville Jørgen Holstener Larsen gerne have haft mulighed for at benytte sig af et veterancenter i sit sygdomsforløb. Han har været udstationeret i mange af verdens brændpunkter såsom Bosnien, Kosovo og Makedonien. Her oplevede han en del barske ting og var tæt på at blive slået ihjel. I 2003 fik han konstateret PTSD og fik tilkendt en arbejdsskadeerstatning. I 2004 blev han svagelighedspensioneret fra politiet.

- Det er mange år siden, at jeg er blevet pensioneret, men jeg har stadig perioder, hvor jeg har brug for hjælp - hvor det ville have været rigtigt rart at have haft kontakt til socialrådgiver, eller mulighed for assistance fra jobkonsulenter eller måske en mentor. Der er jo forskning tilknyttet disse veterancentre, og de ligger inde med rigtig stor viden

om PTSD. En ting, man videnskabeligt ved, er for eksempel, at en tidlig indsats øger muligheden betragteligt for at få folk tilbage på arbejdsmarkedet, siger Jørgen Holstener Larsen. Han har tidligere forsøgt at søge hjælp hos Forsvarets veterancentre, men blev afvist fordi han ikke har været udsendt af Forsvaret, men af Udenrigsministeriet.

- I mange missioner har vi har været udsendt med samme mandat som Forsvarets personale. Det er kun farven på vores uniform, der har adskilt os. Så hvorfor skal der så være forskel på den hjælp, vi efterfølgende kan få, hvis vi får skader på helbredet under vores udsendelse? Det har jeg i flere år råbt op om over for rigspolitichefen og folketingspolitikere. SF greb bolden, og heldigvis er det som om, at partierne er begyndt at få øjnene op for, at der er en skævvridning i den danske veteranpolitik. Med beslutningsforslaget er vi på vej i den rigtige retning, og jeg er glad for, at jeg har været med til at bane vejen, siger Jørgen Holstener Larsen. ■

*Fremover bliver det muligt for politiveteraner, der har været udsendt i international tjeneste til konfliktområder, og som har pådraget sig PTSD eller lignende skader på helbredet, at benytte sig af Forsvarets veterancentre. De tilbyder blandt andet socialrådgivning, psykologhjælp og jobsøgningskurser. Desuden har centrene stor ekspertise inden for PTSD. På billedet ses Forsvarets veterancenter i Ringsted, som er hovedsædet, men der ligger centre fordelt over hele landet.
Foto: Flyvevåbnets Fototjeneste*

VETERANCENTRENES TILBUD

Forsvarets veterancentre tilbyder blandt andet:

- Individuel socialrådgivning.
- Samtale med job- og uddannelsesrådgiver.
- Jobsøgningskurser.
- Døgntelefon.
- Psykologhjælp.

POLITIFORBUNDET HILSER NYT TILTAG VELKOMMEN

Politiforbundet har i flere år bragt spørgsmålet op, i hvor høj grad politiveteraner er omfattet af den danske veteranpolitik. Rigspolitiet har herunder oplyst, at politifolk er "fuldt ud sikret samme vilkår som andre veteraner, der har været udsendt i internationale missioner".

I 2013 afgav forbundet desuden høringssvar til Folketinget, således at politifolk også blev omfattet af muligheden for erstatning til veteraner med svær PTSD. Det seneste tiltag, hvor politiveteraner nu også får adgang til Forsvarets veterancentre, vækker glæde i Politiforbundet:

- Vi er glade for, at vi må benytte deres ydelser i "relevant omfang". Så må vi se, hvad den nedsatte arbejdsgruppe kommer frem til i forhold til dette. Individuel socialrådgivning og en døgntelefon til støtte for PTSD-ramte lyder i hvert fald som gode idéer, siger Claus Hartmann, næstformand i Politiforbundet.

NYT FRA FORBUNDET

Det arbejder Hovedbestyrelsen med

Politiets sociale kapitel. Rigspolitiet har bedt alle politikredse om at redegøre for antallet af blandt andet skånejob. I Politiforbundets Hovedbestyrelse følger man processen, der eksempelvis har fokus på at skabe ens retningslinjer. De tilbagemeldinger, der er kommet fra kredsene, har store lokale forskelle i antallet af job med særlige hensyn. Politiforbundet holder øje med, at der i forbindelse med fokus på disse job sker en god og ordentlig proces. Desuden er man bekymret for, om den forestående opgaveglidning, hvor nogle af politiets opgaver skal varetages af andre personalegrupper, vil fjerne nogle af de jobtyper, der i dag varetages af politifolk i skånejob. I Hovedbestyrelsen var der enighed om at advare mod at udvande muligheden for skånejob i organisationen, i forsøget på at skabe flere operative politistillinger. Desuden pointerede man, at det fokus, der er på den enkelte kollegas operative parathed, kan være uheldig. Der findes en lang række politiopgaver, for eksempel inden for efterforskningen, der indebærer politifaglighed – og som godt kan varetages med en fysisk skavank, som man har pådraget sig i tjenesten.

Frivillighed frem for tvang. Politiforbundet er i øjeblikket i tæt dialog med Rigspolitiet omkring en løsning af de allokeringmæssige udfordringer, som følger af politiforliget. Hovedbestyrelsen har gjort det klart, at alt skal gøres for, at forflytningerne skal ske ad frivillighedens vej.

- Vi arbejder hårdt i forsøget på at finde modeller, som skal løse den udfordring vi står med. Det er en svær situation, som forståeligt skaber

utryghed blandt politifolk i de berørte kredse, og det er i sig selv langt fra optimalt. Vi skal imidlertid have flyttet personale fra nogle kredse til andre af arbejdsmæssige årsager, det ligger i politiforligets tekst, og er således en politisk og ledelsesmæssig beslutning. Problemet skal løses med mindst mulig skade for de implicerede. Derfor skal alle muligheder og incitament diskuteres med rigspolitiet, fortæller næstformand Claus Hartmann

Han og resten af hovedbestyrelsen har diskuteret en række løsningsmodeller, som efter deres mening i forskellig grad kan bringes i anvendelse i forsøget på at undgå tvangsmæssige forflytninger.

Rigspolitiet har på samme måde givet udtryk for et ønske om at undgå tvangsmæssige forflytninger, i erkendelse af de alvorlige konsekvenser det vil kunne få for de ansatte og deres familier fortæller Claus Hartmann.

Fremtidens lønudvikling. Frem mod kongressen i maj 2017 skal Løn teknisk Udvalg under Politiforbundets Hovedbestyrelse se på mulighederne for et nyt eller opdateret lønsystem. Herunder om det hidtil gældende rent anciennitetsbaserede løssystem er gangbart i den fremtid, som venter politiet.

Sker der en optimal lønudvikling, eller er lønsystemet kørt fast?

- Der er fordele og ulemper ved alt. Noget er mere tilfældigt og konjunkturfølsomt, andre ting er pålidelige, men langsomme. Vi skal veje og vurdere det hele. Også i forhold til den stigende indflydelse, som specialisering og særlige kompetencer har på lønudviklingen. Det handler om et system, som skal hjælpe flest mulige politifolk med at få løftet lønnen fremover i en tid, hvor vi mødes – og vil blive mødt – af

reststigningsproblematikker og skrappe krav fra modparten i Finansministeriet, siger forbundsformand og formand for udvalget, Claus Oxfeldt.

Udvalget er i gang med at undersøge andre faggruppers lønsystemer sat op mod de senere års udvikling og de krav, som stilles til faggruppen. Arbejdet skal udmunde i en række forslag, som vil blive behandlet på kongressen, der finder sted i Aalborg i maj 2017. Næste OK-forlig skal forhandles på plads i 2018.

Godkendelse af Politiforbundets regnskab. Et fornuftigt regnskab. Det var konklusionen, da Hovedbestyrelsen på sit seneste møde godkendte Politiforbundets årsregnskab for 2015. Regnskabet viser et overskud på fagforeningsdriften på 4,5 millioner kroner samt et samlet overskud før skat på lidt over 12 millioner kroner. Forbundet har en egenkapital på godt 270 millioner kroner og en gæld på lidt over 12 millioner kroner. Størstedelen af egenkapitalen er bundet i værdipapirer, bygninger, hensættelser med videre.

I 2015 brugte Politiforbundet omtrent det samme beløb (3,5 millioner kroner) til advokater som året før – i forbindelse med medlemmers sager. Til gengæld er udgiften til socialrådgiverbistand steget med omkring 200.000 kroner fra 2014 til 2015, og man forventer, at den vil stige yderligere. Det skyldes, at flere og flere medlemmer efterspørger ydelsen, fordi de er pressede i deres arbejdsliv.

FÅ HJÆLP I A-KASSEN, HVIS DIT JOB FLYTTER

FTF-A oplever, at flere politifolk vil vide, hvordan a-kassen kan hjælpe dem, hvis de ikke ønsker at rykke med jobbet til en anden landsdel. Et vigtigt budskab er at tage stilling i tide.

Flytningssituationen og det øgede fokus på terrorbekæmpelse betyder, at ansatte i politiet i stigende grad bliver flyttet rundt i landet for at hjælpe, hvor der opstår et akut behov.

Men selvom det er et vilkår som tjenestemand, at man kan blive flyttet rundt, passer det ikke nødvendigvis godt med et familieliv.

A-kassen FTF-A har de seneste måneder fået henvendelser fra flere politifolk, der vil vide, hvordan a-kassen kan hjælpe dem, hvis de ikke ønsker at rykke til en anden del af landet. Det fortæller Tina Aistrup, konsulent i FTF-A.

- Som en tommelfingerregel skal tjenestemænd jo flytte med, hvis deres arbejdsplads flytter. Men vi oplever, at der er nogle politifolk, der overvejer at sige nej, fordi det ikke

hænger sammen med deres familieliv. Og så vil de gerne vide, hvilke konsekvenser det har for dem, siger Tina Aistrup.

Bliv medlem i tide

Er man tjenestemand og medlem af en a-kasse, får man tre uger uden dagpenge, hvis man siger nej til at flytte med jobbet. Efter de tre uger kan man få dagpenge i to år. Er man overenskomst-ansat og ikke ønsker at flytte med, giver det ikke karantæne i a-kassen.

Hvis man gerne vil sikre sig ret til dagpenge, skal man have været medlem af en a-kasse i mindst ét år og have et års fuldtidsarbejde for at opnå dagpengereget.

- Det, vi oplever, er, at vores medlemmer føler en større frihed til selv at kunne vælge ved, at de trods alt har en økonomisk sikkerhed gennem

dagpengene - også selvom dagpengene er noget lavere end en almindelig månedsløn for en politibetjent. Det kan være en mellemstation, indtil de finder nyt arbejde, forklarer Tina Aistrup.

Hjælp til jobsøgning

Der er en række muligheder for at få hjælp i FTF-A til at søge nyt job eller skifte branche, hvis det er målet.

- Vores jobrådgivere er specialiseret i at hjælpe medlemmerne til at se nye muligheder i andre brancher. Vi oplever for eksempel, at en del politifolk søger mod sikkerhedsbranchen. Desuden tilbyder vi sparring på cv og ansøgning inden for 24 timer, og at medlemmerne kan komme til workshops om jobsøgning, siger Tina Aistrup, der fortæller, at politifolk typisk meget hurtigt finder nyt job.

FIK DU
LÆST

Tidligere landbetjente kan ikke beholde deres funktionstillæg

Det var helt med rette, at Rigs politiet standsede udbetalingen af funktionstillæg, godtgørelse for kontorhold og ægtefællevederlag i forbindelse med, at 14 politifolk i 2013 mistede deres stillinger som landbetjente i Midt- og Vestsjællands Politi.

Det slog Østre Landsret fast i midten af marts, hvor der faldt dom i en principiel sag, som Politiforbundet havde rejst om, hvorvidt landbetjente i Midt- og Vestsjællands Politi

stadig havde krav på at få udbetalt funktionstillæg, hustruve-derlag og godtgørelse for kontorhold, selvom deres stillinger var blevet nedlagt.

Politiforbundet mente ja, men Rigs politiet var ikke af samme opfattelse - og fik altså medhold af landsretten.

Som en konsekvens af at have tabt søgsmålet skal Politiforbundet nu betale sagsomkostningerne på 250.000 kroner. *Læs mere om dommen på www.politiforbundet.dk*

Politiforbundet
H. C. Andersens Boulevard 38
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Mail: mail@politiforbundet.dk
Åbningstider: 9.00-15.00

Formand:
Claus Oxfeldt
Mobil: 51 27 30 30

Næstformand:
Claus Hartmann
Mobil: 40 14 14 99

Formand for Syd- og Sønderjyllands Politiforening:
Niels Hedeager
Mobil: 20 47 87 41

Formand for Vestegnens Politiforening:
Jørgen Jensen
Mobil: 24 96 30 02

Formand for Rigspolitiforeningen:
Jørgen Olsen
Mobil: 22 75 25 94

Formand for Nordjyllands Politiforening:
Jens Jørgen Møller Nielsen
Mobil: 21 71 58 80

Formand for Midt- og Vestjyllands Politiforening:
Jørgen Fisker
Mobil: 72 58 25 81

Formand for Østjyllands Politiforening:
Peter Jørgensen
Mobil: 72 58 18 23

Formand for Sydøstjyllands Politiforening:
Carsten Weber Hansen
Mobil: 42 77 05 55

Formand for Fyns Politiforening:
Steffen Daugaard
Mobil: 41 38 18 34

Formand for Københavns Politiforening:
Michael Bergmann Møller
Mobil: 72 58 83 59

Formand for Nordsjællands Politiforening:
Tom Steffensen
Mobil: 72 58 68 88

Formand for Midt- og Vestsjællands Politiforening:
Mogens Heggelund
Mobil: 25 42 63 15

Formand for Sydsjællands og Lolland-Falsters Politiforening:
Kaj Rasmussen
Mobil: 25 36 37 15

Formand for Bornholms Politiforening:
Michael Per Mortensen
Mobil: 53 80 05 07

Formand for Politilederforeningen:
Michael Agerbæk
Mobil: 72 58 89 54

Formand for Domstolenes Tjenestemandsförening:
Pia Broström
Mobil: 23 74 54 06

Formand for Grønlands Politiforening:
Finn Jeppesen
Mobil: 00299 52 25 52

Formand for Færøernes Politiforening:
Absalon Árgarð
Mobil: 00298 28 48 82

5%

på din lønkonto

Hvorfor ikke få endnu mere ud af dine hårdt tjente penge?

Som medlem af Politiforbundet kan du få en lønkonto med Danmarks højeste rente. Det betyder, at du får endnu mere ud af dine penge hver eneste dag.

Med LSBprivat®Løn får du hele 5% i rente på de første 50.000 kr. Og ja, så er der 0% på resten. For Lån & Spar er en bank, der har fokus på, hvad der er vigtigt for dig. Du får for eksempel en personlig rådgiver, der kan give klar besked.

Det skal der til, for at du kan få 5% på din lønkonto

- Du skal være medlem af Politiforbundet - og have afsluttet din uddannelse.
- Du skal samle hele din privatøkonomi hos os. LSBprivat®Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services. Og vi skal kunne kreditvurdere din økonomi i forhold til den samlede pakke.
- Du behøver ikke i første omgang at flytte dit eksisterende realkreditlån, men nye lån og eventuelle ændringer skal formidles gennem Lån & Spar og Totalkredit.
- Rentesatserne er variable og gældende pr. 1. januar 2016.

**FÅ DANMARKS
HØJESTE RENTE PÅ
DIN LØNKONTO**

Ring: Direkte til os på
3378 1966

Online: Gå ind på lsb.dk/politi og
vælg 'book møde', så
kontakter vi dig.

Lån & spar

din personlige bank

CONEVSKI-SAGEN

Den 20. maj 1984, klokken 04.27, indløb et alarmopkald fra en mand, som fortalte, at en "fremmedarbejder" havde såret ham og dræbt to kammerater. Dobbeltmordet på Femøren ved Amager Strand var en realitet. Politiet fandt to unge mænd – en død, og en anden hårdt såret som døde kort efter. Området blev gennemført med hunde, og man fandt en kniv.

De tre unge mænd ville overnatte på Femøren og gik til ro omkring 01.30. Pludselig kredsede en mand om dem, trak en revolver frem og beordrede dem til at udlevere deres pistol. De benægtede at have sådan én, hvilket ophidsede manden, som krævede, at de tømte deres soveposer. En lommekniv dukkede op, som han skar et af drengenes cykeldæk op med. Så beordrede han dem ned på maven. Conevski gik hen bag den ene og skød ham i hovedet. Det lykkedes den sidste unge mand at flygte. Senere fandt han sine venner i en blodpøl, hvorefter han ringede til politiet.

Der blev udlovet en dusør på 60.000 kroner, og politiet udsendte en beskrivelse af den anvendte COLT-revolver. En tandlæge oplyste, at den blev stjålet, efter en jugoslavisk mand få dage før ville købe revolveren, som var sat til salg. Manden var Naum Conevski, og knap en måned senere blev han anholdt i Kastrup Lufthavn.

Herefter rullede sagen. En kvittering for garageleje ledte til en garage, hvor man fandt revolveren. Vidner havde set Conevski tæt på gerningsstedet på drabstidspunktet, og hans fingeraftryk var på den fundne kniv. Han benægtede dog alt; politiets mistanke bundede i ondsindet racistisk forfølgelse, fremturede han. Men han var ikke ukendt hos politiet. Han var tidligere frikendt i en af 1980'ernes mest omtalte voldtægtssager, hvor en kvinde anmeldte en voldtægt begået af den taxachauffør, som kørte hende hjem til Snedkersten. Få timer senere anholdtes Conevski, som hævdede, at kvinden selv havde været indladende. Hans sag blev taget op i både Lands- og Højesteret.

Halvandet år senere tog Ekstra Bladet sagen op. I utallige artikler blev der sat spot på på den daværende tidsånds fokusområder; den skjulte racisme og militante feminister. Med disse kampagner, og en ny forsvarsadvokat, kom sagen for Den Særlige Klageret, og Conevski blev frikendt. Få måneder senere skete dobbeltmordet på Femøren, og hans fortid blev endevendt. Man stod med en serieforbryder bag flere voldtægter.

I 1985 blev Conevski idømt livsvarigt fængsel, men han benægtede stadig. Sagen stiller i dag fortsat spørgsmålstejn ved, hvor partisk kriminaljournalistikken må være – og om retsinstanterne kan blive forudindtaget i deres indstilling til nogle sager via denne journalistik. To væsentlige spørgsmål, der fortsat blaffer i vinden!

Serieforbryderen Naum Conevski, her i midten, som blandt andet myrdede to drenge på Femøren ved Amager Strand.

Kniven Conevski brugte til at skære et af de unge mænds cykeldæk op med. På den blev der fundet fingeraftryk fra drabsmanden.

Gerningsstedet, Femøren ved Amager Strand, hvor det bestialske dobbeltmord fandt sted.

Den meget specielle COLT-revolver, der endte med at fælde Conevski. Den blev fundet i en garage, som serieforbryderen havde lejet.

SERIEFORBRYDEREN NAUM CONEVSKI

Maj 1979 Naum Conevski begår røveri og stjæler forskellige genstande. De bliver senere fundet i hans families lejlighed i Jugoslavien.

Juni 1979 En ung kvinde bliver voldtaget på sin bopæl på Nørrebro, efter hun er kørt hjem i en taxa. Hun er gået i seng, da det ringer på døren. Udenfor står taxachaufføren, som fortæller, at hun har glemt sin pung. Herefter griber han hende om halsen, slæber hende ind i soveværelset og voldtager hende. På gerningsstedet efterlader Conevski både hånd- og fingeraftryk. Desuden stjæler han en bordlampe, som senere bliver fundet i lejligheden i Jugoslavien.

Januar 1981 Røveri af særlig farlig karakter, da Conevski overfalder en kvinde i hendes hjem og stjæler forskellige værdigenstande. De findes senere i lejligheden i Jugoslavien.

Januar 1981 En 42-årig kvinde anmelder, at hun er blevet voldtaget på sin bopæl i Snedkersten af den taxachauffør, som har kørt hende hjem. Chaufføren er Conevski.

Forår 1981 Conevski idømmes 1½ års fængsel ved Østre Landsret - for voldtægten begået i Snedkersten.

Sommer 1981 Sagen bliver taget op i Højesteret, hvor hans straf bliver forhøjet til 2½ års fængsel. Conevski afsoner i alt 16 måneders fængsel. Han er dermed ikke konstant indsat fra 1981 til start 1984.

24. november 1982 Conevski anklages for trusler på livet samt overfald på børnehavepædagog.

Sagen frafalder grundet hans psykiske tilstand og er ikke med i den endelige dom i 1985.

1982-1983 To journalister fra Ekstra Bladet tager sagen om voldtægten i Snedkersten op i adskillige artikler, efter Conevski har overbevist dem om, at han er uskyldig. Vidner hævdede, at kvinden blev indladende, når hun drak spiritus. Avisen fremdrog Conevskis udsagn om en kunde på tidspunktet for voldtægten, og man såede tvivl om kvindens tilregnelighed, fordi hun tog angstdæmpende medicin. Avisen skriver blandt andet: "Sagens hele forløb lugter af, at en ærkedansk kvindes ord er mere værd end en fremmedarbejders". Under overskrifter som "Bare en fremmedarbejder" og "Militante kvinder ødelægger en masse" ruller man sagen op og prøver at finde svagheder i den voldtagne kvindes forklaringer.

1. oktober 1983 Conevski anklages for overfald på hospitalspersonale, da han overfalder personalet, mens hans kone er indlagt efter hustruvold. Sagen frafalder grundet hans psykiske tilstand og er ikke med i den endelige dom i 1985.

Oktober 1983 COLT-revolveren med hvidt skæfte, som blev anvendt i forbindelse med dobbeltmordet på Femøren, stjæles hos en tandlæge. En jugoslavisk statsborger, med dansk opholdstilladelse, har henvendt sig til tandlægen få dage før, den bliver stjålet, fordi han ønsker at købe revolveren, som tandlægen har sat til salg i avisen. Manden er Naum Conevski.

10. februar 1984 Conevski frikendes ved Den Særlige Klageret for voldtægten i Snedkersten. Sagen kan herefter ikke appelleres, og han får tilkendt erstatning for uberettiget fængsling.

20. maj 1984 Conevski begår dobbeltmordet på Femøren ved Amager Strand.

7. juni 1984 Politiet udlover en dusør på 60.000 kroner.

Ultimo juni 1984 Københavns Politi udsender en beskrivelse af COLT-revolveren med det hvide skæfte.

29. juni 1984 En kvinde henvender sig til politiet og fortæller, at hun kender en tandlæge, som på et tidspunkt havde en COLT-revolver med hvidt skæfte.

Ultimo juni 1984 Tandlægen henvender sig til politiet og oplyser, at han i oktober 1983 fik stjålet COLT-revolveren fra sin bopæl.

23. juli 1984 Conevski anholdes i Kastrup Lufthavn for dobbeltmordet på Femøren, da han ankommer fra Jugoslavien.

22. august 1984 Politiet finder COLT-revolveren i en garage, som Conevski har lejet i Sydhavnen i København.

26. juni 1985 Han idømmes livsvarigt fængsel for hele sagskomplekset (afgørelser hvor flere forhold er afgjort under ét). Af mentalerklæringen fremgår det, at han ikke var sindssyg i gerningsøjeblikket.

Forsikring. For de udvalgte

Bliv skarp på dine forsikringer og få rabat
Flere forsikringer, bedre priser...

***Så er foråret her!** Du er godt kørende med egen bil og en god forsikring hos Popermo Forsikring. Men du kan gøre det bedre...*

Når du samler dine forsikringer hos os, kan du nemlig få op til 15% rabat. Det gør prisen endnu billigere.

Ring til os på **66 12 94 48**, eller send en sms til **1204** med teksten **POPBIL**, så kontakter vi dig.

Koster alm. sms-takst

**BØRNS
VILKÅR**

Popermo støtter
Børns Vilårs bisidderordning

Popermo Forsikring GS
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

Telefon 66 12 94 48
popermo.dk
CVR 61 67 23 11

 popermo
VORES FORSIKRING

Feriebolig – en uge **gratis** til dig!

Vi vil så gerne ha', at du kigger inden for i vores nye booking-system BOOKHUS ☺

Hvis du opretter dig i Bookhus, deltager du helt automatisk i lodtrækningen om et GRATIS ophold i en af Politiforbundets ferieboliger.

Der vil blive trukket lod om et gratis ophold i en af Politiforbundets ferieboliger blandt **alle**, der har oprettet sig i vores nye bookingsystem Bookhus inden **den 17. maj 2016**. (Har du allerede oprettet dig, deltager du automatisk i lodtrækningen).

Det eneste, du skal gøre for at vinde, er altså at oprette dig i Bookhus. Hvis du ikke allerede er oprettet, så gør det nu!

Vinderen får direkte besked, og navnet offentliggøres på Bookhus' hjemmeside. Vi finder så ud af, hvilken feriebolig du kunne tænke dig.

Du finder Bookhus på Politiforbundets hjemmeside under: *Medlemsinformation – Ferieboliger*.